

1968 பிப்ரவரி 12]

### 5. அறிவிப்பு.

மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்த ஓர் அறிவிப்பு இப் பேரவையின் 6-வது விதிக்கிணங்க கீழ்க்கண்ட உறுப்பினர்களை இப்பேரவையின் மூன்றாம் கூட்டத்தொடரில் மாற்றுத் தலைவர்களாக (Panel of Chairman) நான் நியமிக்கின்றேன் :-

1. திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்
2. திரு. பி. மலைச்சாமி.
3. திரு. ந. தருமலிங்கம்.
4. திரு. எஸ். முருகையன்.
5. திரு. வை. சுவாமிநாதன்.
6. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்.

இப்பொழுது திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்கள்.

### 6. ஆளுநரின் பேருரைமீது விவாதம்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் : "ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப்பட வேண்டும் : '10-2-1968-ம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு உதமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்'."

திரு. எஸ். முருகையன் : சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்க திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டி திருத்தத் தீர்மானங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 14-2-1968, 12 மணிவரையில் கொடுக்கலாம்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : சட்டமன்றத் தலைவரவர்களே, மாட்சிமை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தமைக்காக நான் மிகமிக மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையை ஆற்றுகிறபொழுது நம்மையும், நாட்டையும் களிப்புக்கடலிலே ஆழ்த்திய ஒரு சம்பவம் திகழ்ந்ததை நம்மாலே மறக்க முடியாது. தமிழக சட்டமன்ற

a 73-83-ம் பக்கங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

b 3-97-ம் பக்கங்களில் ஆளுநரின் பேருரையின் தமிழாக்கம் இரண்டாவது

இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 19]

வரலாற்றிலேயே பல கவர்னர்கள் இங்கே உரையாற்றி இருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுவரைக்கும் எந்தவொரு கவர்னரும் தமிழ் மொழியிலே ஒரு சில வார்த்தைகள் அல்லது ஒரு சில சொற்களையாவது சொன்னார்களா என்று பார்த்தால் இதுவரைக்கும் இல்லை. ஆனால் வடக்கேயிருந்து வந்து கவர்னராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற சர்தார் உஜ்ஜல் சிங் அவர்கள் தன்னுடைய உரையின் இறுதியிலே மிகமிக முக்கியமான ஒரு குறளை, நாடு என்றால் என்ன, நாடு எப்படியிருக்க வேண்டும் என்ற இலக்கணத்தை அறிவிக்கிற திருக்குறளை மழலை மொழியிலே விளக்கிச் சொன்னதைக் கேட்டவுடனே நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். நாட்டு மக்களும் அதேமாதிரி ஆச்சரியத்திலே முழுகி ஆனந்தப்பட்டார்கள். இதுவரைக்கும் தமிழ் வரலாற்றிலேயே நடைபெறாத இந்தத் தமிழ் வளர்ச்சிக்கூறிய நிகழ்ச்சி அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலே இங்கே ஆரம்பமாகியிருப்பதைக் கண்டு மக்கள் பூரிப்பு அடைகிறார்கள். கவர்னர் அவர்கள் இந்த முயற்சியிலே முற்பட்டதற்கு நாம் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே எல்லா அம்சங்களையும் அவர்கள் தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்திலே என்னென்ன மாறுதல்கள் ஏற்படும், அந்த மாறுதல்களிலே எப்படி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற அறிவுரைகளைக் கவர்னர் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மொழி விஷயத்திலே மக்கள் எப்படியிருப்பார்கள், ஒரு நாட்டிலே மொழி எப்படி இருக்க வேண்டும், பல நாடுகள் இருக்கிற ஒரு உப கண்டத்திலே மொழிப் பிரச்சினையை எப்படித் தீர்க்க வேண்டும், ஒரு நாட்டினுடைய அரசு எப்படி இருக்க வேண்டும், பல நாடுகள் இருக்கிற அரசு, கூட்டு அரசு எப்படி விளங்க வேண்டுமென்பதை தெளிவாக விளக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, கடந்த காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்னென்ன பணிகளை மேற்கொண்டது, இன்னும் என்னென்ன பணிகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பே தமிழ் மொழி மிகச் சிறந்து இருந்தது, உயர்ந்து இருந்தது என்பதை விளக்கிக் கூறிய கவர்னர் அவர்கள் உலகத் தமிழ் மகாநாட்டைப் பற்றி இந்த உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு தமிழக வரலாற்றிலேயே அனைவரும் மகிழத்தக்க அளவுக்கு உலகத் தமிழ் மகாநாடு நடைபெற்றது. ஜனாதிபதி அவர்கள் இங்கே வந்திருந்து அந்த மகாநாட்டினைத் துவக்கி வைத்தார்கள். உலகமெங்குமிருந்தும் எல்லாக் தமிழர்களும் வந்து தமிழ் சொல்லாராய்ச்சி, இலக்கண ஆராய்ச்சி போன்றவைகளைச் செய்தது மாத்திரம் அல்லாதபடி, தமிழ் மக்களுக்கு எழுச்சியூட்டத்தக்க ஒரு நல்ல நிகழ்ச்சியினை பூம்புகார் மகாநாட்டிலே ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதன் மூலம் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு நல்ல மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டதனை நாம் பார்த்தோம். இது இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மகாநாடு என்றாலும்கூட, முதல்



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

உலகத் தமிழ் மகாநாட்டைவிட இந்த மகாநாடு சிறந்தது, உயர்ந்தது என்று வந்திருந்த அத்தனை பேரும் பாராட்டிக் கூறிடத் தக்க அளவில் தமிழக அரசினுடைய பேராதரவிலே இந்த மகாநாடு நடைப்பெற்றது. இன்னும் தெளிவாகச் சொல்லப் போனால் நம்முடைய மொழிகளிலே, உலக ரீதியாக மகாநாடு நடத்தக் கூடிய அளவுக்கு எந்த மொழியும் இல்லை. இரண்டொரு மொழிகள் தான் உலக ரீதியாக மகாநாடு நடத்தக் கூடிய தகுதியைப் பெற்றிருக்கின்றன. அம்மாதிரி பெற்றுள்ள தகுதி களிலே முதல் தகுதி தமிழுக்கு உண்டு என்பதை அறிந்து தான் கவர்னர் அவர்கள் அவருடைய உரையிலே உலகத் தமிழ் மகாநாடு பற்றிச் சிறப்பித்துக் கூறி இருக்கிறார்கள்.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் தலைமை)

ஆனால், தமிழைப் பற்றியோ, தமிழர்களுடைய வாழ்வு பற்றியோ அக்கறை இல்லாதவர்கள் இந்த மகாநாட்டினுடைய ஓசை தெருவெங்கும் முழங்குவதைக் கேட்டு, பாரதியார் கனவு கண்ட படி தெருவெல்லாம் தமிழ் முழக்கம் எழுப்பப்பட்டதைக் கேட்டு கலக்கம் அடைந்து குழப்பம் அடைந்து, சந்து முனையிலே நின்று கொண்டு, மகாநாட்டினுடைய வசூல் 2 கோடியாமே என்ற அளவுக்கு பாவம் தங்களுடைய வயிற்றெரிச்சலை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது சட்டசபை. அவர்கள் பேசியதோ சந்துமுனை. சந்து முனைப் போச்சுக்கு சட்ட சபையிலே மதிப்புத் தரத் தேவையில்லை என்று கருதுவதாலே அதற்கு நான் பதில் சொல்லப் போவதில்லை.

கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையின் ஆரம்பத்திலே 'ஆட்சிப் பொறுப்பு, ஓர் அரசியல் கட்சியின் கையிலிருந்து பிறிதோர் கட்சிக்கு மாற்றப்பட்டதனால் தோன்றிய புதிய சூழ்நிலைக் கிணங்க, பற்பல பிரிவுகளைச் சார்ந்த அரசாங்கப் பணியாளர்கள் பணியாற்றி வருவது, நமது அரசாங்கப் பணியாளர்களின் அரசியல் நடுநிலைமையினையும், தொழில் முறைத் திறனையும் மெய்ப்பித்துக் காட்டுகிறது' என்று குறிப்பிட்டு, அதில் இது 'நல்லதோர் அறிகுறி' என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜனநாயகத்திலே ஆளும் கட்சி எதிர்க் கட்சியாவதும், எதிர்க்கட்சி ஆளும் கட்சி யாவதும் இயற்கையாக நடக்கக் கூடிய சம்பங்களாகும். இதே மாதிரியான முறையிலே இந்தியாவினுடைய 17 ராஜ்யங்களிலே தமிழகத்திலே மாத்திரம் நேற்று வரை எதிர்க் கட்சியாக இருந்த திராவிட முன்னேற்றம் கழகம் கடந்த ஆண்டிலே இருந்து ஆளும் கட்சியாக மாறி நல்ல பணிகள் புரிய ஆரம்பித்திருக்கிறது. இந்த மாற்றத்தினுடைய நிலைமையை உணர்ந்த அரசாங்கப் பணியாளர்கள், அலுவலர்கள் தங்களுடைய நடுநிலைமை தவறாதபடி நல்ல படியாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதனை கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறி இருக்கிறார்கள். இது நல்லதோர் அறிகுறி என்று அவர்கள் சொன்னதிலிருந்து இன்னும் சிலபேர் இந்த ஜனநாயகத்தினுடைய இனிமையை அடையாதபடி வேறு பல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 12]

இந்த நாட்டிலே நேற்று வரை ஆளும் கட்சியாக இருந்த காங்கிரஸ் தான் இன்னும் ஆளும் கட்சி என்கிற நினைப்பிலே இருந்து கொண்டு பல காரியங்களையும் செய்கிறது. எதிர்க்கட்சி என்கிற எண்ணம் வருகிற பொழுது அவர்களுக்கு எரிச்சலும் ஏற்பட்டு ஏதேதோ செய்வதை இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். அதை நினைத்துதான் இந்த ஆட்சியினுடைய செயல்களை நல்ல அறிகுறி என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த மார்ச்சு மாதம் 6-ம் தேதியிலேயிருந்து பொறுப்புக்களை ஏற்றது. கணக்குப்படி பார்த்தால் இன்னும் ஒரு வருடம் கூட ஆகவில்லை. இந்த நிலைமையிலே எதிர்க் கட்சியிலே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் இங்கேயும் வெளியேயும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்திற்கு எந்த வகையிலே கெடுதல் ஏற்படுத்த முடியும் என்பதிலே தான் நாட்டம் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர ஜனநாயகத்திலே இப்படி ஒரு மாறுதல் தேவை, அது ஏற்பட்டு விட்டது, இன்னும் 5 ஆண்டுகளுக்கு நாம் பொறுப்புடன் பணியாற்ற வேண்டுமென்று அவர்கள் செயலாற்றவில்லை. இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே குழப்பத்தை உண்டாக்குவதற்குத் தான் அவர்கள் முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். கடந்த ஆண்டு இருந்த நிலைமைகளையும் இந்த ஆண்டு இருக்கின்ற நிலைமைகளையும் அவர்கள் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துப் பேசாதபடி ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த உடனே இந்த நாட்டிலே பாதகம் விளைத்ததனைப் போன்ற பதப்பிடிப்பனை நாட்டு மக்களிடத்திலே விரித்து காட்டுகிறார்கள். இந்த நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே இன்றையதினம் உள்ள நிலைமைகளையும் கடந்த ஆண்டு இருந்த நிலைமைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கடந்த ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு நம்முடைய நாட்டு மக்கள் சௌகரியமாக, அமைதியாக வாழ்கிறார்கள் என்பதை நாம் நேரடியாகப் பார்க்கிறோம். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளியிலே பேசுகிற பொழுது கடந்த ஆண்டிலே இருந்த நிலைமையை விட இந்த ஆண்டு மோசமாகப் போய் விட்டது என்கிற மாதிரி கற்பனை செய்து கொண்டு இந்த நாட்டிலே பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள். கடந்த ஓர் ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளே விவசாயத்திலே என்ன மாற்றம் கண்டார்கள். தொழில் துறையிலே என்ன மாற்றம் கண்டார்கள் என்று காங்கிரஸிலே வெளியே பேசுகிறார்கள். உள்ளேயும் பேசுகிறார்கள். இதை நேற்றைக்கு முன்தினம் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வெளியிலே பேசி இருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு விவசாயத்திற்கு இருந்த நெருக்கடி இன்றைய தினம் இல்லை. கடந்த ஆண்டு உரம் எங்கு பார்த்தாலும் கள்ள மார்க்கெட்டிலே தான் கிடைத்ததே தவிர, சாதகமாக, சுலபமாகக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு உரம் தாராளமாக எல்லா இடங்களிலும் மக்களுக்கு, விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியமாகக் கிடைக்கின்ற ஒரு நிலைமையை நாம் பார்க்கின்றோம்.



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

அது மாத்திரம் அல்ல. ஒரு போகமாக இருந்த நிலங்கள் எல்லாம் இரு போகமாக இந்த ஆண்டு மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. இரு போகமாக இருந்தவைகள் எல்லாம் மூன்று போகமாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. நடப்பு ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 42,000 விசை ஏற்றங்களுக்கு ஏற்கெனவே மின் சக்தி அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது மாத்திரம் அல்ல; கடந்த ஆண்டு இந்த சர்க்கார் கொள்முதல் செய்ததை விட இந்த ஆண்டு நாம் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் டன் அதிக அளவிலே கொள்முதல் செய்து இருக்கிறோம். 1966-ம் ஆண்டில் 7.26 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது. அதுவும் யாருக்கும் தீங்கு விளைவிக்காத முறையிலே செய்யப்பட்ட கொள்முதலாகும். ஆனால் இந்த ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஒரு ஏக்கரும், அதற்கு குறைந்த நிலம் வைத்துருக்கிற சிறு உழவர்களிடம் கொள்முதல் செய்யாத நிலையில் 8.5 லட்சம் அளவில் கொள்முதல் செய்திருக்கிறது.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையையும் நல்ல முயற்சியையும் எடுக்காத நிலையிலே ஒரு அரசாங்கம் இருந்திருந்தால், இந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. ஆனால் இதைத் தெரிந்தும் தெரியாதவர்கள் போல் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

அதேமாதிரி கடந்த ஓர் ஆண்டு காலத்திற்குள்ளே தொழில் துறையிலே நீங்கள் என்ன செய்து விட்டீர்கள் என்று நம்மைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள்ளே என்ன வளத்தை நாம் செய்து விட முடியும் என்பதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த 20 ஆண்டு காலமாக இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்தவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் கடந்த 20 ஆண்டு காலத்திலே இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே இந்த இராச்சியத்தைப் பொறுத்தவரையிலே காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சி நடத்தினார்கள். கடந்த 20 ஆண்டு கல ஆட்சியில் இந்த சர்க்கார் துறையிலே அவர்கள் ஆரம்பித்த தொழில்கள் எத்தனை? எங்கெங்கே ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்? என்பதை புள்ளி விவரத் தோடு அவர்கள் காட்டட்டும். திட்ட காலத்திலே, மத்திய சர்க்காராலே ஆரம்பிக்கப் பட்டது நெய்வேலித் திட்டம்; மத்திய சர்க்காராலே ஆரம்பிக்கப்பட்டது ஆவடி டாங்கி தொழிற்சாலை. இதுபோன்று மத்திய சர்க்காராலே தோற்றுவிக்கப்பட்டவை இருக்கின்றனவே தவிர, மாநில ரீதியாக, காங்கிரஸ் ஆட்சி நடத்த கடந்த காலத்திலே என்னென்ன தொழிற்சாலைகளை, எந்தெந்த இடங்களிலே ஆரம்பித்தார்கள்?

(திரு. கே. வினாயகம்: இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், கிண்டி)

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: I am glad that my Hon. Friend has come forward to defend his party. But the hon. Member, Thiru Asaithambi is talking about industries and not about the industrial estates.

[1968 பிப்ரவரி 12]

THIRU K. VINAYAKAM: What about the units in the industrial estate?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI: That may be an achievement but not in the industrial front as such.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : கிண்டி எஸ்டேட்டிலே சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப் பட்டதாக, நண்பர் வினாயகம் கூறுகிறார்கள். அவைகள் தொழிற்சாலைகளா? அது மாத்திரமல்ல, நண்பர் வினாயகம் மறந்து விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கைத்தொழில்கள் சம்பந்தமாக, கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக, பொம்மை செய்வதிலிருந்து, பாய் முடைவது வரை, பற்பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்களே. நண்பர் வினாயகம் மறந்துவிட்ட இந்த மாதிரியான சிறுசிறு தொழில்களெல்லாம் இதுவரைக்கும் கணக்குப் பார்த்தால், சர்க்காருக்கு நட்டம் வந்ததாக இருக்கிறதே அல்லாது, லாபம் இல்லையே. இதை நண்பர் வினாயகம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த இருபது ஆண்டு காலத்திலே, சர்க்காராலே ஆரம்பிக்கப் பட்ட தொழிற்சாலைகள் எல்லாவற்றிலும் நஷ்டம் ஏற்படும் நிலைகள் தான் இருக்கின்றன. வருமானமே வராத தன்மைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் உணர வேண்டும். நல்லபடியாக வருமானம் வரும் நிலையில் கடந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தார்களா என்றால், கிடையாது. இருபது வருஷமாக ஆட்சி நடத்தியவர்கள் அம்மாதிரி தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆனால், இன்னும் பதவிக்கு வந்து ஒரு வருஷம் ஆகவில்லை. அதற்குள்ளாக எங்களைப் பார்த்து, “என்ன தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள்” என்று கேட்பது என்றால், அந்தக் கேள்வியைக் கேட்பவர்களைப் பார்த்து உண்மையை அறிந்தவர்கள் சிரிக்க மாட்டார்களா என்று எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல, கடந்த தேர்தலிலே மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு, இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இருப்பது போலவே, அல்லாமல், பக்கத்திலே இருக்கின்ற கர்நாடகத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கிறது. பக்கத்திலே இருக்கிற ஆந்திராவிலே காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கிறது. இங்கே இருக்கும் காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்கிறேன், கடந்த ஒரு ஆண்டு காலத்திலே உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசாங்கம் நடத்தும் அந்த அண்டை மாநிலங்களில், கடந்த ஒரு வருஷ காலத்திலே என்னென்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று காட்ட முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். உங்கள் அரசாங்கத்திலே முன்னால் ஓடி நொடித்துப் போய்விட்ட, மூட வேண்டிய நிலையில் இருந்த பல மில்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் வந்து, பாங்கி காரண்டிகளைக் கொடுத்து கோவையில் 18 மில்களுக்கு உதவி, ஓடவைத்திருக்கிறது. அந்த பதினெட்டு மில்களும் ஓடுவதால், பல லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை வாய்ப்புக்கள் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கடந்த ஒரு வருஷ காலத்திற்குள்ளே



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

மற்ற எந்த இராச்சியத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், யாரும், எதையும் ஆரம்பித்து நாம் இங்கே செய்த காரியத்தைப் போல செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

அது மாத்திரமல்ல, பெரிய தொழிற்சாலைகளுக்குத் திட்டமிட்டு, பணம் வைத்திருந்தாலும், உங்களைக் கேட்கிறேன், மத்திய சர்க்காரிலே இறக்குமதி லைசென்ஸ் கொடுக்கும் நிலையில் இருக்கிறார்களா, 'ஃபாரின் எக்ஸ்சேஞ்ச்' என்று சொல்லக் கூடிய பணத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை, ஏற்றுமதி-இறக்குமதி பாலிஸியைப் போட்டுக் கொண்டிருந்து மத்திய சர்க்கார், பணம் இல்லாத காரணத்தால், வெளிநாடுகளில் கையேந்தி பிச்சை கேட்டு, அவர்கள் பணம் கொடுப்பதைப் பொறுத்து ஏற்றுமதி-இறக்குமதி பாலிஸியை சர்க்கார் வெளியிடுகிறது என்பதையும் வைத்துக் கொண்டால், இம்மாதிரித் திரும்பத் திரும்ப எங்களைக் கேட்கமாட்டார்கள். ஒரு கோடியோ, அல்லது ஐந்து கோடியோ மூலதனத்தை போட்டு, தொழிற்சாலையை நாம் ஆரம்பிப்பதாக இருந்தாலும் கூட, மத்திய சர்க்கார் இறக்குமதி லைசென்ஸைப் பெறாத நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவேதான் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்க முடியாமல் இருக்கும் தன்மை இருக்கிறது. ஆகவே தொழில் வளம் பெறுகவில்லை என்பதையெல்லாம் உணர்ந்தால், இம்மாதிரிப் பேசமாட்டார்கள். கடந்த காலத்தில் பல தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க பல உதவிகள் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு என்ன நிலைமை? அண்மையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் புதுத் தலைவர், மைசூர் முதலமைச்சர் திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்கள் கல்கத்தாவிலே பேசியபோது, கல்கத்தாவிலே இருக்கிற பணக்காரர்களை, 'வாருங்கள் மைசூருக்கு, முதல் போடுங்கள் அங்கே தொழில்களை ஆரம்பியுங்கள்' என்று அவர்களைக் கேட்டார்களே தவிர, அவர்களும் கல்கத்தாக்காரர்களைக் கேட்கும் நிலையில்தான் இருந்திருக்கிறார்கள். அதே போலத்தான் ஆந்திராவிலும் இருக்கிறது. ஆனால், தமிழகம் ஏற்கனவே ஓடிக்கொண்டிருந்து, நொடித்து மூடப்படவிருந்த தொழிற்சாலைகளில் 18-க்கு பாங்கி காரண்டி கொடுத்து ஓடவைத்திருக்கிறது.

கடந்த 15, 20 வருஷ ஆட்சியிலே நீங்கள் கிட்டத்தட்ட 100 கோடி ரூபாய்க்கு பல தொழில்களுக்கு உதவி அளித்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அந்த 100 கோடி ரூபாயும் இன்றைக்குக் கிடைக்கக் கூடாத, வராத, செலவு எழுதவேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறதே தவிர, அவை வரக்கூடிய தன்மையில் இல்லை. உதாரணத்திற்கு இரண்டொன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னையிலே பெரிய செங்கல் சூளைகள் இரண்டிற்கு லட்சக் கணக்கான பணத்தை உங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே கொடுத்தீர்கள். அவற்றின் கதி என்ன ஆயிற்று? ஒரு செங்கல் சூளை ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பின்னால் நிறுத்தப்பட்டது. இன்றைக்கு அதன் மதிப்பு என்ன என்று ஆடிட்டர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொரு சூளையில், லட்சக் கணக்கான பணத்திற்கு ஈடாக எதுவும் இல்லை, பணம்வருமோ, வராதோ என்று அச்சப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. கடந்த காலத்தில் உங்கள் ஆட்சியில் செய்த

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1968 பிப்ரவரி 12]

தெல்லாம் இந்த லட்சணத்தில் இருக்கும் போது, ஒரு வருஷ காலத்தில் தாங்கள் வந்தவுடனேயே 'என்ன செய்து விட்டீர்கள்' என்கின்ற கேள்வியை சாதாரண ஆட்கள் கேட்கவில்லை, ஆனால் பொறுப்புள்ள மந்திரியாக இருந்தவர், மத்திய சர்க்காரிலே மந்திரியாக இருந்தவர், இன்றைக்குத் தமிழக காங்கிரஸ் தலைவராக இருக்கும் உங்கள் தலைவர் பொதுமக்களிடத்தில் கேட்கிறார்கள் என்றால், அது பொறுப்புள்ள பேச்சல்ல என்பதை, இங்கே இருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களை, அவர்களுக்குச் சொல்லும் படிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஒரு வருஷ காலத்தில் இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் செய்திருக்கிற சாதனையைப் போல இந்தியாவிலேயே, 17 இராச்சியங்களில் எந்த இராச்சியமும் இம்மாதிரிச் செய்தது கிடையாது. இந்த இராச்சியத்தை கடந்த மார்ச் ஆளுந்தேதி எங்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுப் போனபோது என்ன நிலைமை? முன்னாறு கோடி ரூபாய் கடன் வைத்துவிட்டுப் போனீர்கள். மறுக்க முடியுமா? பழைய முதல் அமைச்சர் '300 கோடி கடன் மட்டும் அல்ல, 400 கோடி சொத்தும் வைத்திருக்கிறோம்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். பொருளாதாரம் தெரிந்தவர் இம்மாதிரிப் பேச மாட்டார்கள். தனிப்பட்ட ஒருவர் இம்மாதிரிச் சொத்து வைத்திருந்தால், உடனே சொத்துக்களை விற்றுவிட்டு கடனை அடைத்து விட்டு 100 கோடியை வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லலாம். அது சாதாரணமாக நடக்கும் நிகழ்ச்சி. ஆனால் ஒரு அரசாங்கத்தில் இம்மாதிரிச் செய்ய முடியுமா? 300 கோடி கடன் இருந்து, 400 கோடி சொத்து இருந்தால் சொத்துக்களை விற்றுக் கொடுக்கச் சொல்லுகிறார்களா? அப்படிச் செய்யமுடியுமா? நாங்கள் அதைக் கேட்கவில்லை, புத்திசாலித்தனமாக ஒரு அரசாங்கம் கடன் வாங்குகிறது என்றால், எதன்பேரில் வாங்குகிறது? சொத்திலே வருமானம் வரும் அளவிற்கு சொத்துக்கள் இருக்கவேண்டும். நாணாறு கோடி சொத்து இருக்கிறது என்று பழைய முதல் மந்திரி பத்தவத்சலம் சொல்கிறார்கள் என்றால், அந்த 400 கோடி சொத்திலேயிருந்து வருமானம் வந்து, இந்த முன்னாறு கோடிக்கடனைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா? அந்த 400 கோடி சொத்தும், வருமானம் இல்லாதது மட்டுமின்றி, நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு மேலும் மேலும் வருவாய்களைச் சாப்பிடும் தன்மைகளைத்தான் பார்க்கிறோம். அந்த நிலையில் நாங்கள் பதவிக்கு வந்திருக்கிறோம். அப்படிப் பதவிக்கு வந்தவுடனேயே காங்கிரஸ்காரர்கள், அதை ஜீரணித்துக்கொள்ள முடியாமல் தவிக்கிறார்கள், காரணம் 20 வருஷ காலமாக பதவியில் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கு, 'ஐயையோ, எதிர்க் கட்சி வந்து விட்டதே' என்கின்ற அதிர்ச்சி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டு விட்டது.

சென்ற வருஷம் இந்த நாட்களில் தேர்தல் நடந்தபோது— பிப்ரவரி 15-ம் தேதி நடந்தது—அந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் காரர்கள் யாரும் கணக்குப் போடவில்லை, இந்தத் தடவையும் காங்கிரஸே ஜெயிக்கும் என்று கருதினார்களே தவிர, ஒருவர்கூட, கனவிலேகூட, இம்மாதிரி காங்கிரஸ் படுதோல்வி



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

அடையும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவிக்கு வரும் என்று நினைக்கவில்லை. ஆகவேதான், நாங்கள் பதவிக்கு வந்தவுடனேயே அதைச் ஜீரணிக்க முடியாமல், ஜனநாயகத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல், ஜனநாயகத்திலே சாதாரணமாக வெற்றியும் தோல்வியும் மாறி மாறி வரும் என்பதை அவர்களாலே புரிந்து கொள்ள முடியாமல், எடுத்ததெற்கெல்லாம் வம்பு பேசி, எடுத்ததெற்கெல்லாம் குழப்பத்தை உண்டுபண்ணிக் கொண்டு இதுபோன்ற காரியங்களிலே இன்று வரைக்கும் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, எந்த ஒரு விஷயத்திலாவது, கண்ணியமாக ஒற்றுமையாக 'வாருங்கள் நாம் இருவரும் சேர்ந்து செய்வோம்' என்று ஏதாவது காயங்களைச் செய்தார்களா என்றால் கிடையாது. நாங்கள் தேர்தலுக்கு முன்பு நாட்டு மக்களிடத்திலே சொன்னோம். எங்களைப் பதவியிலே உட்கா வைத்தால் விலைவாசிகளைக் குறைப்போம், எங்களைப் பதவியிலே உட்கா வைத்தால் ரூபாய்க்கு ஒருபடி அரிசி போடுவோம் என்று வாக்குறுதி அளித்தோம். ஒருபடி அரிசி போடுவோம் என்று வாக்குறுதி அளித்தோம். மார்ச் மாதம் 6-ம் தேதி பதவியை ஏற்றோம். 15-ம் தேதி சட்ட சபைக்கு வந்தோம், வந்ததும் வராததுமாகவே கேட்டார்கள், 'எங்கே படி அரிசி?' என்று 'எங்கே படி அரிசி?' என்று நீங்கள் கேட்ட கேள்வி, மக்களுக்குச் சிக்கிரம் போட்டிடும், மக்கள் நல்ல படியாக வாழட்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அல்ல. படி அரிசி?' என்று. ஆனால் 60 நாட்களுக்குள்ளேயே ...

திரு. ஆர். கருப்பையா : பாயின்ட் ஆர்டர் ...

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : அப்புறம் பேசலாம். படியரிசி போட முடியாது என்று மனப்பால் குடித்து நீங்கள் சொன்னீர்கள். ஆனால், பதவியில் உட்கார்ந்த அறுபது நாட்களிலே, 1967-ம் ஆண்டு மே மாதம் 15-ம் தேதிக்குள்ளேயே ...

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, on a point of order. I want to know whether the hon. Member who is on his legs has got the right to say that another hon. Member should resume his seat? Is that not the exclusive right of the Chair?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The hon. Member is not yielding.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : படி அரிசித் திட்டம் வராது என்ற மனப்பாலிலே நீங்களெல்லாரும் பேசினீர்கள். ஆனால், மே மாதம் 15-ந் தேதியன்று, கோவையிலும் சென்னையிலும் ரூபாயிக்கு ஒரு படி அரிசி என்கிற திட்டத்தை நாங்கள் அமலுக்குக் கொண்டு வந்தோம். ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டவுடனே, உங்களால் பேச முடியாதபடி, அதைச் சரியாக வரவேற்க முடியாதபடி, என்ன காரியம் செய்தீர்கள் என்பதை நீங்கள் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட்டுவிட்டார்களே என்ற வயிற்றெரிச்சலிலே என்ன செய்தீர்கள்? ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போட விடாதபடி தடுப்பதற்கு என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ, அந்தக் காரியங்களையெல்லாம்

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 12]

கடந்த காலத்தில் செய்திர்கள், கடந்த ஆண்டு பூராவிலே, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் காங்கிரஸ்காரர்கள் விவசாய மாநாடுகளைக் கூட்டினார்கள். எதற்காக? திடீர் என்று விவசாயிகள்மீது என்ன அக்கறை வந்தது? விவசாயிகள் மாநாட்டைக் கூட்டியது ஏன்? விவசாயிகள் கொள்முதலுக்குச் சரக்கு கொடுக்காமலிருந்தால், படியரிசித் திட்டம் சரிவர நடக்காது என்று மனப்பால் குடித்து, மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம், பழைய மந்திரிகள், பழைய பெரிய தலைவர்கள் எல்லோருமே போய்க்கொண்டு விவசாயிகளைத் தூண்டினார்கள். கரும்பு போடுவோம், நெல் போடமாட்டோம் என்று சொல்லுங்கள். அதிக விலை கேளுங்கள், கொள்முதல் விலையைக் கூட்டச் சொல்லுங்கள் என்ற தோரணையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்—பழைய மந்திரி உட்பட—தாம் இன்னும் மந்திரியாக இருப்பதாகவே நினைத்துக்கொண்டு—ஊர் ஊராகப் போய்ப் பேசினார்கள். நடந்தது என்ன? கொள்முதல் விலையைக் கூட்டச் சொன்னார்கள். உங்கள் இதயத்தையே தட்டிக் கேளுங்கள், நீங்கள் சொன்னது சரிதானா? கொள்முதல் விலை நாங்கள் முடிவு கட்டியதா? நாங்கள் நிர்ணயித்ததா? நேற்றுவரை நீங்கள் இந்த விலையை நிர்ணயித்து, அதே விலையில் நாங்கள் கொள்முதல் செய்தோம். அதே விலையைத்தான் கொடுத்தோம். ஆனால், திடீர் என்று 'கொள்முதல் விலையைக் கூட்டு' என்று ஒவ்வொரு ஊரிலும் போய்த் தூண்டிவிட்டார்கள்—மாணவர்களைச் சில பல இடங்களில் போன தடவை நீங்கள் தூண்டிவிட்ட மாதிரி. ஆனால் நடந்தது என்ன? அதையும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சந்தித்தது. கொள்முதல் விலையைக் கூட்ட வேண்டிய அவசியம் என்ன? உர விலை கூடி விட்டது, முன்பு மாதிரி இல்லை என்று காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து பதில் கூறப்பட்டது. அதற்கும் காரணம் யார்? என்று கேட்டால், நாங்கள் அல்ல. உர விலை கூடி விட்டது அல்லவா? முன்புக்கும் இப்போதைக்கும் நான்கண கூடியிருக்கிறது என்றால், அதற்குப் பொறுப்பாளி யார்? சொன்னோம். நம்மைக் கேட்காதபடி, யாரையும் கேட்காதபடி, இரவோடு இரவாக, அமெரிக்கா நடத்திய பேரத்தின் விளைவாக பணத்தின் மதிப்பைக் குறைத்ததன் விளைவாக உரத்தினுடைய விலை ஏறியது. இது மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பு. மத்திய சர்க்கார்தான் இந்த விலை ஏற்றத்திற்குப் பொறுப்பு. எவ்வளவு விலை ஏற்ற வித்தியாசம் இருக்கிறதோ, அந்த வித்தியாசத்தை மத்திய சர்க்கார்தான் நியாயமானபடி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். நாங்கள் மத்திய சர்க்காரோடு போராடத் தயார், நீங்களும் தயாரா? என்று கேட்டோம். அவ்வளவு பேரும் வாயை மூடிக்கொண்டு இருந்து விட்டார்கள். எங்களோடு சேர்ந்து வரவில்லை. ஆனால், விவசாயிகள் உங்களுடைய பேச்சைக் கேட்கவில்லை. விவசாயிகள் உங்களுடைய பேச்சைக் கேட்காததோடு, உங்களைவிட்டு விலகி எங்கள் பக்கம் வந்து, கொள்முதலுக்கு நாங்கள் கோரியதைவிட அதிகமான அளவு கொடுத்தார்கள்.

இதே பாதையில் சென்றுகொண்டு, நாங்கள் புது அரிசித் திட்டத்தைக் கடந்து போன பொங்கல் தினத்தன்று பல



1968 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

நகரங்களுக்கு விஸ்தரிக்க இருந்தோம். பல திட்டங்களைப் போட்டோம். உங்களுடைய ஒத்துழைப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்ததா? ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவது என்றால், அதற்குப் போதிய பணம் வேண்டும். அல்லது போதிய உற்பத்தி வேண்டும். போதிய பணம் இந்த அரசிலே இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் உள்ளே வந்தோம். 300 கோடி ரூபாய் கடன் உள்ளே வந்தபிறகு, உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வேலையைப் பார்த்தோம். அது மாத்திரமல்ல. அகில இந்திய ரீதியாக இருக்கும் அரசியலைப் பார்த்தோம். காஷ்மீரில் என்ன நிலைமை என்று பார்த்தோம். எப்படித் தமிழகம் இந்திய அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டதோ, அதேமாதிரி காஷ்மீரும் இந்திய அரசுக்குக் கட்டுப்பட்டதுதான். காஷ்மீரத்தில் உணவுக்காக ஸப்ஸிடி கொடுக்கப்படுகிறது. அதைச் சுட்டிக்காட்டிக் கேட்டுக் கொண்டோம். காஷ்மீருக்கு மாத்திரம் உணவு ஸப்ஸிடி கொடுக்கிறீர்களே, ஏன் எங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை? படி அரிசி போட வேண்டும். அதற்காக ஸப்ஸிடி கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். மத்திய சர்க்கார் என்ன பதில் சொன்னது என்பது இருக்கட்டும். உங்களுடைய பதில் என்ன? என்ன சொன்னீர்கள்? 'மத்திய சர்க்காரிடம் போய் ரூபாய் கேட்பதா?' என்றீர்கள். மத்திய சர்க்கார் என்றால், அதில் நமக்கு சம்பந்தம் இல்லையா? நம்முடைய வரிப் பணத்தில் நடக்கும் சர்க்கார்தானே அதுவும்? ஏன் அவர்கள் நமக்குக் கொடுக்கக் கூடாது? எங்களுக்கு மட்டும் கொடுக்க வில்லையே? காஷ்மீருக்கு நம்முடைய பணத்திலிருந்து கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, அதேமாதிரி எங்களுக்குக் கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். நீங்கள் கேட்கவில்லை. ஒரு வேளை அரசியல் புரியாததனால் கேட்கவில்லையோ என்னவோ. எங்களுக்குத் தெரிந்த காரணத்தால் கேட்டோம். நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? எங்களுக்கு உதவி பண்ண வேண்டுமா? வேண்டாமா? 'கொடு' என்று கடிதம் எழுத வேண்டாம். நேரிலே போகும் போதாவது அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டுமா, இல்லையா?

அது மாத்திரமல்ல. அடுத்து, ஒன்று கேட்டோம். கோதுமைக் காக 100 கோடி ரூபாய்க்குமேல் ஸப்ஸிடி கொடுத்தார்கள். அதே மாதிரி அரிசிக்கும் ஸப்ஸிடி கொடுக்குமாறு கேட்டோம். கோதுமைக்கு மாத்திரம் கொடுப்பானேன்? நமக்கு அரிசிக்காக என்று ஏன் அவர்கள் கொடுக்கக் கூடாது? இதெல்லாம் கடந்த காலத்தில் உங்களுக்கு எடுத்துக்கூறிய விஷயம்தான். எங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம். நாங்கள் இதைக் கேட்டோம். உங்கள் பதில் என்ன? 'கொடு' என்று மத்திய சர்க்காரிடம் சொன்னீர்களா? உங்கள் தலைவர்கள் சொன்னார்களா? 'ஒரு பைசா கொடுக்காதே' என்ற அளவிற்கு நீங்கள் போய்ப் பேசிவிட்டு வந்து, 'மத்திய சர்க்காரிடம் உதவி கேட்காதே' என்று சொன்னீர்கள் என்ன காரணம்? மத்திய சர்க்கார் உதவினால் படி அரிசித் திட்டம் வெற்றி பெற்று விடும். அது வெற்றி பெற்று விட்டால், ஜனங்கள் முகத்திலே 'விழிக்க' முடியாது என்ற பயத்தினால் இந்தத் திட்டத்திற்கு இடையூறு செய்தீர்கள். இப்படி இடையூறு செய்துவிட்டு, பொதுமக்களைக் கூட்டி, 'படி அரிசி எங்கே போட்டார்கள்?' என்று

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1968 பிப்ரவரி 12]

கேட்கிறீர்கள். இதை எதற்கு நான் சொல்கிறேன் என்றால், நீங்கள் இம்மாதிரி குழப்பம் செய்துவிட்டு, இந்த சர்க்காரைக் கவிழ்ப்பதற்கு நினைக்கிறீர்கள். மற்ற இராஜ்யங்களில் ஆட்களைப் பிடித்து சர்க்காரைக் கவிழ்க்கும் வேலை நடக்கிறது. இந்த இராஜ்யத்தில், அதிருஷ்டவசமாக நீங்கள் யாரைப் பிடித்தாலும், இந்த சர்க்காரை ஐந்து வருஷங்களுக்கு அசைக்க முடியாது. (ஆரவாரம்) அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிற காரணத்தால்தான், நீங்கள் குறுக்கு வழியிலே இந்த சர்க்காரை—கடந்த தடவை கேரளாவில் கலைத்துவிட்டதுபோல—கலைத்துவிடக் கனவு காண்கிறீர்கள். அது நடக்காது. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு நாடு பூராவும் வேலை நடக்கிறது.

வடக்கே மத்திய சர்க்காரிலிருந்து இங்கே வருகிற மந்திரிகள் எல்லோரும், நம்மோடு இருந்து பேசுகிறபோது 'சென்னை இராஜ்யத்தினுடைய நிர்வாகம் அருமையாக இருக்கிறது, முதல்வர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி நன்றாக இருக்கிறது, அவர்களுடைய படி அரிசித் திட்டம் பாராட்டத் தக்கது' என்று வாழ்த்துரைகளைச் சொல்வதைக் கேட்டு உங்களால் தாங்க முடியவில்லை. ஐதராபாத் மாநாட்டில் என்று நினைக்கிறேன், நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் சேர்ந்துகொண்டு, 'இப்படியா நீங்கள் சென்னை சர்க்காரைப் பாராட்டுவது? எங்களுடைய மானம் போகிறதே' என்று கேட்டார்கள். இம்மாதிரி நிலைமை இருக்கலாமா? எங்களைப்பற்றி நல்ல வார்த்தை சொல்வதைக்கூட உங்களால் தாங்க முடியவில்லையென்றால், கோடிக்கணக்காகப் பணத்தை அவர்கள் கொண்டு வந்து கொடுப்பார்களானால், அதை உங்களால் தாங்க முடியுமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் எதையோ செய்யத் தவறிவிட்டது மாதிரி மிகைப்படுத்திப் பேசுகிறீர்களே, எதிலே நாங்கள் தவறிவிட்டோம்?

பணம் கேட்டோம். கிடைக்கவில்லை. அதுதான் போகட்டும். விவசாயத்திற்குத் திட்டம் என்கே? என்று உங்கள் தலைவர் கேட்கிறார். விவசாயத்திற்கு எந்தத் திட்டம் போட்டிருக்கிறீர்கள்? பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகள் வடக்கே கட்டியிருப்பதைப் போல், தெற்கே கட்டுங்கள் என்று கேட்கவில்லை. ராயப்பா கமிட்டி அமைத்து 20 கோடி ரூபாய்க்கு மைனர் இர்ரிகேஷனுக்காகப் பணம் கொடுங்கள் என்று எழுதினோம். அந்த சர்க்கார் கொடுத்ததா? இதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், நீங்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக நாம் கமிட்டி போட்டு, இருபது கோடி ரூபாய் உதவி செய்யுங்கள் என்று சொன்னோம். உதவியிருந்தால் ஒரு போகத்தை இரு போகம் ஆக்கி, இரு போகத்தை மூன்று போகமாக்கலாம். நாம் எந்த அணைக்கட்டின் தண்ணீரையும் கூட எதிர்பாராமல் மழை காலத்தில் வரும் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்து உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம். அந்தமாதிரி உற்பத்தியைப் பெருக்கினால், படி அரிசித் திட்டத்தை தானாகவே எல்லா இடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க முடியும். அதற்காவது அந்த சர்க்கார் உதவி செய்தார்களா என்றால் இல்லை.



1968 பிப்ரவரி 12]

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

அது மாத்திரமல்ல. நாம் கொடுக்கவேண்டிய வட்டிப் பணத் திலே கொஞ்சம் தாமதித்து வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று அந்தச் சர்க்காருக்கு இங்கேயுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் எழுதிற்று. அதையாவது ஒத்துக் கொண்டார்களா? தவணை தர முடியாது என்று மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் மற்ற நாடுகளுக்குச் செலுத்த வேண்டிய பாக்கிக்கு மாத்திரம் நேரிலே போய்த் தவணை கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள்.

ஆக, இந்த நிலைமையில், இந்த இராஜ்ய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு என்ன காரியங்களை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமோ, அவ்வளவையும் நாங்கள் செய்து கொண்டு வருகிறோம். செய்துதொண்டு வருகிறபோதே, காங்கிரஸ்காரர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? வெளியே தவறான பிரசாரம் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன? பல இடங்களில் சுவரொட்டிகள் ஒட்டுகிறார்கள். பாணை இருக்கிறது. கையிலே பணம் இருக்கிறது. படி அரிசி எங்கே என்கிற மாதிரி போஸ்டர்களை வெளியிலே ஒட்டுகிறார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். பாணை இருக்கலாம், பணம் எங்கே இருக்கிறது? பணம் நாங்கள் கேட்டோம். வழங்கினீர்களா? உங்கள் ஒத்துழைப்பு எங்கே இருக்கிறது? உங்கள் ஒத்துழைப்பு இல்லாதபோது, பாணையைக் காட்டுகிறீர்களே, கடந்த ஆண்டு இதே பாணை எப்படி இருந்தது? அதைக் கொஞ்சம் கண் முன்னாலே கொண்டு வந்து பாருங்கள்.

கடந்த ஆண்டு இதே நேரத்தில் சென்னை நகரிலே ரேஷன் கடையில் ரேஷன் அரிசி வழங்கப்படவில்லை. தஞ்சாவூர் தாணிக் கெல்லாம் அரிசி வழங்கப்படுகிற இடம் என்று சொல்வதுண்டு, அந்த இடத்திலேயும் ஆண்கள்-பெண்கள் அத்தனை பேரும் அரிசிக் காக க்யூவிலே நின்றனாண்டிருந்தார்கள். சென்னையிலிருந்து செங்கோட்டை வரையிலும் அரிசி கிடைக்கவில்லை. உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. அப்படிச் கிடைத்தாலும் படி அரிசி விலை நான்கு ரூபாய், ஐந்து ரூபாய் என்று விற்ப்பது. இன்றுள்ள நிலைமை என்ன? கடந்த வருடம் எல்லாம் காலிப்பாணைகளாக இருந்தன. இன்று ஆங்காங்கு கொடுக்கப்படுகிற அரிசி தாராளமாக அப்பாணைகளில் இருந்து வருகிறது. இப்போது நீங்கள் ஊருக்கு ஊர் தொங்கவிடப்படும் பாணைகள் எல்லாம், அரிசிப் பாணைகள் அல்ல; கொஞ்சநஞ்சம் இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிக்கு கருமாதி வைக்கிற கருமாதிக் கலயங்கள்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

‘படி அரிசி எங்கே? படி அரிசி எங்கே?’ என்று காங்கிரஸ் காரர்கள் ரயில்களில் எல்லாம் எழுதுகிறார்கள். ரயில் மத்திய சர்க்காரின் சொத்து. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் வந்ததி லிருந்து எங்குபார்த்தாலும் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. கழக அரசாங்கம் வந்தபிறகுதான் சட்டசபையைச் சுற்றிலும், செகரட்டரியட்டுக்குள்ளேயும் மக்கள் கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சி நடக்கிறபோது இவ்வளவு கூட்டம் இல்லை. இதைப் பார்த்துத்தான் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

[1968 பிப்ரவரி 12]

வயிற்றெரிச்சல். உங்கள் ஆட்சி தனிப்பட்ட சிலருடைய ஆட்சி—ஆனால் இன்று நடக்கும் ஆட்சி மக்கள் ஆட்சி. ஆகவேதான் மக்கள் வந்தவண்ணம் இருக்கிறார்கள்.

கடந்த ஆண்டு இந்த நேரத்தில் நமக்கு எதுவும் கிடைக்காத நிலைமை இருந்தது. கடந்த ஆண்டு இருந்த நிலை என்ன? இன்றைக்கு இருக்கும் விலைவாசிகள் என்ன? இதைக் காங்கிரஸ் காரர்கள் கொஞ்சம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். கடந்த ஆண்டு மார்ச் மாதம் 6-ம் தேதியன்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல் வராகப் பதவியேற்றுக்கொண்டவுடனே, இந்த இராச்சியத்தைப் பொறுத்தவரையில், பொருள்கள் தகுந்த அளவில் கிடைக்க ஆரம்பித்தன. அப்போது மட்டும் ஏன் பற்றாக்குறை? அப்போது உள்நாட்டில் இருந்த உணவுப்பொருள்கள் வெளியே கள்ளக் கடத்தல் மூலம் சென்று கொண்டிருந்தன. அவைகள் எல்லாம் இந்த அரசு ஏற்பட்டவுடன் புதிய சக்திகளைப் பயன்படுத்தித் தடுக்கப்பட்டு விட்டன. பதுக்கல்காரர்களுக்கு வேறு வழியில்லாமல், பொருள்களை உள்நாட்டிலேயே விற்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது.

காங்கிரஸ்காரர்கள், சென்னையிலும் கோவையிலும் மட்டும் என்படி அரிசித் திட்டம் என்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்குப் பொருளாதார தத்துவம் தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்குப் பொருளாதார தத்துவம் தெரிந்தால், நாம் போட்ட படி அரிசித் திட்டத்தைப் பாராட்டியிருப்பார்கள். இந்தத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தாமலிருந்திருந்தால், விலைகள் ஏறி, நாடு பூராவக்கும் இன்றைக்கு அரிசி கிடைக்காமல் போய் இருக்கும். விலை அதிகமாக ஏறியிருக்கும். சென்னை, கோவை இந்த இரண்டு ஊர்களிலும் வாங்கும் சக்தி அதிகம். அதனால் மதுரையிலே இருப்பவர்களுக்குப் பொருள் கிடைக்காது; மற்ற ஊர்களிலே இருப்பவர்களுக்கும் பொருள் கிடைக்காது. சென்னை வியாபாரிக்காகவும், கோயம்புத்தூர் வியாபாரிக்காகவுமே பொருள்களைப் பதுக்கி வைத்திருப்பார்கள். எல்லா இடங்களிலும் அதனால் கிராக்கி ஏற்பட்டு, விலை உயர்ந்திருக்கும். நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சம் வந்திருக்கும்.

இன்றைக்கு எங்குபார்த்தாலும் மலிவு விலையில் அரிசி கிடைப்பதை சாதாரணமாகப் பார்க்கிறோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் படி அரிசி எங்கே, படி அரிசி எங்கே என்று கேட்டு ஒரு குழப்ப நிலையை உருவாக்க முயற்சி செய்வது அரசியல் நாகரிகத்திற்கு உகந்த காரியம் அல்ல வென்பதை உணர வேண்டும். இதேமாதிரி ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பொறுப்பு இல்லாமல் நடக்கிறார்கள்.

மொழிப்பிரச்சினை விஷயத்தில் நீங்கள் எம்மாதிரி நடந்து கொண்டீர்கள்? இந்தியை எதிர்த்து மாணவர்கள் கிளர்ச்சியை ஆரம்பித்தவுடனே, மாணவர்கள் ரயிலை நிறுத்தினார்கள். உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், '1965-ல் இந்தப் போராட்டம் நடந்த போது நன்றாக இருந்தது அல்லவா? இப்போது என்ன நடக்கிறது?' என்று எங்களை ஏளனமாகப் பார்த்தார்கள், பேசினார்கள். கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் கையாண்ட முறையைப் பயன்



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

படுத்திக் கிளர்ச்சியை நிறுத்தியிருக்கலாம். அறிஞர் அண்ணா அப்படி நிறுத்தவில்லை. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் மாணவர்களைக் கண்டு பேசுவதற்குக்கூட அனுமதி அளிக்கவில்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள், மாவட்டவாரியாக மாணவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பேசினார். 'மாணவர்களே, என்னை நீங்கள் என்ன செய்யச் சொல் கிறீர்கள்? நான் ராஜினாமா செய்துவிட்டு உங்களுடன் கிளர்ச்சியை நடத்தவா? அல்லது பதவியில் இருந்துகொண்டு இந்தியை எதிர்க்க வேண்டுமா?' என்று மாணவர்களை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அழைத்துக் கேட்டார். அதன் விளைவாகத்தான் கடந்த மாதம் 23-ம் தேதி சட்டப் பேரவையில், 'இனி இந்த இராச்சி யத்தில் ஆங்கிலம், தமிழ் தவிர இதர மொழி கிடையாது' என்ற ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தத் தீர்மானத்தில், காங்கிரஸ் வேறு, மாணவர்கள் வேறு என்ற பிரிவினையை அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்திரமாகச் செய்தார்கள். மாணவர்களுக்குப் பயந்துகொண்டா இந்த அரசு தீர்மானம் போடுவது? என்று மாண வர்களின் மனம் புண்படும்படியாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கூறினார்கள். இந்தத் தீர்மானம் போட்டது மாணவர்களிடம் இந்த அரசுக்கு ஏற்பட்ட பயம் அல்ல. வீட்டிலே குழந்தை பசிக்காக அழுகிறபோது, அதனுடைய தாய் குழந்தை யைத் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு பால் கொடுத்தால், அதற்குப் பெயர் குழந்தையிடம் தாய்க்குப் பயம் என்று சொல்வது? குழந் தையிடம் தாய்க்குப் பயம் என்று எந்தப் பைத்தியக்காரனும் சொல்ல மாட்டான். மாணவர்களிடம் நாம் அவர்களுடைய கருத்து என்ன என்று கேட்டோம். அவர்களும் தங்கள் கருத்தைச் சொன் னார்கள், இது மாணவர்களிடம் அரசு பயந்துவிட்டது என்று கூறுவது தவறு. ஆனால் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் அப்படிப் பேசினார்கள். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இன்னும் பேசி வரு கிறார்கள். தினசரிப் பத்திரிகையில் அவர் பேசிவருவதையும், அதன் விளைவுகளையும் பார்க்கிறோம். 'இதற்கும் காரணம் தி.மு.க தான்' என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எதற்கெடுத்தாலும் தி.மு.க. தான். தெருவிலே குழாய்ச் சண்டை நடந்தால் அதற்கும் காரணம் தி.மு.க. தான். பையன்கள் தெருவில் கோலிச் சண்டை போட்டாலும் அதற்கும் தி.மு.க. தான் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படித் கூறும் காங்கிரஸ்காரர்கள் அண்டை மாநிலங்களில் கிளர்ச்சி நடந்துகொண்டிருப்பதற்கான காரணத்தைக் கொஞ்சம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அங்கும் தி.மு.க. வா? 'இந்தியே கூடாது; இந்தியால் எங்களுடைய உத்தி யோகம் பாதிக்கப்படக்கூடாது' என்று மாணவர்கள் பயந்துகொண் டிருக்கிறபோது, பொறுப்புள்ள தலைவர்கள், புத்திசாலித்தனமான தலைவர்கள் 'மாணவர்களே பயப்படாதீர்கள், இந்தி வராது, நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம். உங்களுடைய வாழ்க்கைக்கு, படிப்புக்கு, உத்தியோகத்திற்கு எந்தவிதமான ஹானியும் வரப் படாது' என்று சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இங்குள்ள காங்கிரஸ் காரர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? 'இருமொழிக் கொள்கை போதும்' என்று நாம் சட்டப் பேரவையில் தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினோம். 'இருமொழிக் கொள்கையை ஏற்றால்

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 12]

மாணவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு என்ன செய்வது? இந்தி தெரியாவிட்டால் மத்திய சர்க்கார் உத்தியோகம் எப்படிக் கிடைக்கும்?' என்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் எங்கு பார்த்தாலும் பேசிக் கொண்டு போகிறார். இதன் பொருள் என்ன? மாணவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டாக்கும் வகையில், மாணவர்களைத் தூண்டிவிடுகிற மாதிரி அவர் பேசிவருகிறார். முதலில் கோயம்புத்தூரில் நடந்த சம்பவத்திற்கு தி.மு.க. தான் காரணம் என்பது 'வதந்தி' என்றார். பிறகு திண்டுக்கல்லில் போய், 'இல்லை, இல்லை எல்லாவற்றுக்கும் தி.மு.க. தான் காரணம்' என்கிறார்.

மொழிக் கொள்கையிலே காங்கிரஸிற்கு ஓர் உறுதியான கொள்கையோ, தெளிவோ கிடையாது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள்ளே ஒரு தெளிவான அபிப்பிராயம் கிடையாது. அதை எடுத்துத்தான் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் பழைய தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் டெல்லியில் சொன்னார்கள். மொழிக் கொள்கையில் முதலில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள் தெளிவு இருக்க வேண்டும். ஆகவே, இந்தி பேசுகின்ற இராச்சியத் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசுங்கள். அப்புறம் இந்தி பேசாத மாநிலத் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசுங்கள். பிறகு மொழிக்கொள்கையில் ஒரு திட்டவாட்டமான முடிவுக்கு வாருங்கள் என்று திரு. காமராஜர் அவர்கள் டெல்லியில் சொன்னார்கள். கேட்டார்களா? அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் தீர்மானம் போடுகிறபோதே திரு. காமராஜ் அவர்கள் இரு மொழிக் கொள்கையைப் போடுங்கள் என்றாரே. திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்களும், திரு. பிரம்மானந்த ராட்டி அவர்களும் மும்மொழிக்கொள்கையை வற்புறுத்தினார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள்ளே என்ன தெளிவு இருக்கிறது? நாங்கள் இந்தியை எதிர்க்கிறோம். நாடாளுமன்றத்தில் இந்தி பேசாத பகுதி மாணவர்களுக்கு அதிகச் சமையை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி வைத்துவிட்டு, அந்தத் தீர்மானத்தினால் இந்தி பேசாத பகுதி மாணவர்களின்மீது புதிய சமைய ஏற்படுகிறது என்பதை நாங்களும் ஒத்துக் கொள்கிறோம் என்று காங்கிரஸ்காரர்களும் பேசுகின்றார்களே தவிர, அந்தத் தீர்மானம் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேறியபோது என்ன செய்தார்கள்? தமிழ்நாட்டு மந்திரி திரு. கே. எஸ். இராமசாமி என்ன செய்தார்? இந்தி பேசாத பகுதி மக்களுக்கு இதனால் பெரும் சமைய ஏற்படுகிறது, அதை ஆதரிக்க முடியாது என்றாரா? அல்லது நடு நிலைமை வகித்தாரா? திரு. சி. சுப்பிரமணியம் என்ன செய்தார்கள்? அங்கே போய் அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துவிட்டு, ஆதரித்து விட்ட தவறை மறைப்பதற்காக இங்கு எங்கே பார்த்தாலும் இதற்கெல்லாம் காரணம் தி.மு.க. தி.மு.க. என்பதாக திட்டவாட்டமாக திசை திருப்பிவிடப் பேசுகின்றாரே தவிர, உள்ளபடியே தி.மு.க.வுக்கு எந்தவிதமான தொடர்பும் கிடையாது.

நாங்கள் எங்களுடைய கொள்கையைத் திட்டவாட்டமாக வகுத்துவிட்டோம். சட்டமன்றத்தைக் கூட்டி இரு மொழிக் கொள்கைதான் என்பதாகத் தீர்மானம் போட்டபிறகும் கூட காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு நப்பாசை. இந்தத் தீர்மானம் அரங்கில்



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

சட்டத்திற்கு விரோதமானது, விரோதமானது என்று பேசி வருகிறார்கள். அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமான தீர்மானத்தைப் போட்ட இந்தச் சட்டசபையைக் கலைத்துவிட முடியாதா என்ற நிலைமையை காங்கிரஸ்காரர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். உண்மையில் இந்த அவையில் நிறைவேற்றிய தீர்மானம் அரசியல் சட்டத்திற்கு உட்பட்டதே தவிர அப்பாற்பட்டது அல்ல. சட்டத்திற்கு எப்படி உட்பட்டிருக்கிறது? இந்தியாவின் தொடர்பு மொழி இந்தி என்றாலும், இந்தி பேசாத பகுதி மக்கள் விரும்புகிற வரையில் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும் என்கிற உறுதிமொழியை நேருஜி அவர்களே கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது சட்டத்திலும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இந்தி பேசாத பகுதி மக்கள் விரும்பும்வரை ஆங்கிலம் இருக்கும் என்றால் என்ன பொருள்? எங்களுக்கு ஆங்கிலம் வேண்டும், இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்ல நமக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதுதான் பொருள். அதைத்தான் நாங்கள் சட்டபூர்வமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் நாடாளு மன்றத்தில் மொழித் தீர்மானத்தை ஆதரித்துவிட்டு, இங்கே வந்து அது நம் மாணவர்களுக்கு அதிகச் சுமைதான், நம் மாணவர்களுக்கு அதிகச் சுமைதான் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மாணவர்களின் தலைவர்களை எல்லாம் அழைத்து மாநாடு கூட்டுங்கள், நானும் கலந்துகொள்கிறேன் என்பதாக எங்களுக்கு யோசனை சொல்கிறார். அப்படி ஒரு மாநாடு இப்போது ஏன் கூட்டப்பட வேண்டும்? மாணவர்கள் தங்களுடைய கருத்தைத் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துவிட்டார்கள். இந்த அரசும் அவர்களுடைய கருத்துக்கு மதிப்பளித்து, இந்தச் சட்ட அவையிலேயே இருமொழிக்கொள்கைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அப்படி இருக்க இப்போது எதற்காக திரும்ப ஒரு மாநாடு கூட்டவேண்டும்? திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் புதுக் குழப்பத்தை உண்டாக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா? மாணவர்கள் மகாநாட்டைக் கூட்டுகிறோம் செக்ஷ் 17-ஐயே நீக்கவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களால் செய்ய முடியுமா? அதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவாவது செய்வாரா?

திரு. வ. ஜார்ஜ்: சார் ஆன் ய பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். திரு. சி. சுப்பிரமணியம், திரு. காமராஜ் ஆகியவர்கள் இந்த அவையில் இல்லாதபோது அவர்களைப் பற்றி இங்கே விவாதிப்பது முறையா என்று கேட்கிறேன்?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்): அவர்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் விவாதிக்க வில்லை.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: நான் திரு. காமராஜர், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களை அவமதித்துப் பேசவில்லை. அவர்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கட்சியின் கொள்கையில் தெளிவற்ற தன்மை இருப்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகில

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 12]

இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவராக திரு. காமராஜர் அவர்கள் இருக்கும்போதே, மொழிச் சட்டம் எவ்விதத் திருத்தமும் இன்றி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். தீர்மானம் எதுவும் அதனுடன் கொண்டுவரக் கூடாது என்பதாக பெங்களூரில் சொன்னார்கள். அவர்களது வார்த்தைக்கே மதிப்புச் கொடுக்காதபோது—திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்கிற கமிட்டிக்கு என்ன மரியாதை இருக்க முடியும்? கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குச் சொல்வேன். முதலில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியை அதன் தலைவரை விட்டு கூட்டச் சொல்லுங்கள். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியில் நாடாளு மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட மொழித் தீர்மானத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுங்கள். அதை நிறைவேற்றிவிட்டு திருமதி இந்திராகாந்தியிடத்தில் பேசுங்கள். அதைச் செய்யாது, சுமையைக் குறைப்போம், சுமையைக் குறைப்போம் என்று பேசினால் எந்த வகையில் சுமையைக் குறைப்பீர்கள்? பிரதம மந்திரி அவர்கள் எக்சிக்யூடிவ் ஆர்டர் மூலம் சுமையைக் குறைக்கலாம் என்று சொல்வது நடக்காத காரியம். மொழித் தீர்மானத்தை நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தே ரத்து செய்யவேண்டும். அதைவிட்டு விட்டு மாணவர்கள் கலவரம் செய்கிறார்களே, இதற்குக் காரணம் தி.மு.க. தான் என்று சொல்வது சரியல்ல. பிள்ளையைக் கிள்ளி விட்டால் அழுத்தான் செய்யும். பிள்ளையைக் கிள்ளிவிட்டு அழுகிறதே, அழுகிறதே என்றால் என்ன செய்வது?

திரு. ராமசாமி அவர்கள் கோயம்புத்தூரில் மண்டையில் கல் அடிப்பட்டுவிட்டாரே, அவரை இந்த அரசாங்கத்தினால் பாதுகாக்க முடியவில்லையே என்று எதிர்தரப்பில் பேசுகிறார்கள். இதுதான் புதிதாக நடந்திருக்கிற சம்பவமா? (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படியானால் இப்படித்தான் நடக்கும் என்று சொல்கிறா?) கடந்த பொதுத் தேர்தலின்போது உத்தரப் பிரதேசத்தில் இருந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சிதான். இந்தியப் பிரதம மந்திரி திருமதி இந்திராகாந்தி அங்கு சென்றபோது கல் எறியப்பட்டு அவர்கள் மூக்கு உடைந்து, கட்டுப் போட்டுக் கொண்டு டெல்லிக்குச் சென்றதை நாம் மறந்து விட முடியுமா? அங்கே அப்போது இருந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சிதானே, ஏன் தடுக்க முடியவில்லை? இப்படி போலீஸ் சக்திக்கும் அப்பாற்பட்டு கல் வீச்சு நடக்கிறபோது யார்தான் என்ன செய்ய முடியும்? கோவையில் நடந்திருக்கிறதே . . .

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறுக்கிட்டுச் சொன்னது தவறான கருத்தைக் கொடுக்கக் கூடும் என்பதால் அதைப்பற்றி விளக்க விரும்புகிறேன். கல் எறிந்த சம்பவம் இதற்கு முன்னாலும் நடந்திருக்கிறது என்பதனால் இப்போது நடைபெற்றது நியாயம் என்று வாதாடுவதாக யாரும் கொள்ளக் கூடாது. கல் எறிந்த சம்பவம் சர்க்காருடைய திறமைக் குறைவுக்கு எடுத்துக்காட்டு என்கிறபோது தான் மிகத் திறமை வாய்ந்த அரசாங்க காலத்திலும் நடந்திருக்கிறது, ஆகவே



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

இப்படி நடப்பதற்கும், திறமைக் குறைவுக்கும் தொடர்பு இல்லை என்பதை திரு. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் விளக்கினார்கள் என்பதை நான் இந்த அவைக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு சொல்கிறேன். அதுதான் எங்கள் கருத்து. எங்கள் ஆட்சியில் ஏதோ திட்டமிட்டு நடந்தமாதிரி சொல்கிறார்களே, அது சரியல்ல, சட்டம், ஒழுங்கு என்பது இல்லை என்றால் எங்கு இல்லை? இந்தியாவில் இருக்கிற 17 இராச்சியங்களில் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி இவற்றை ஒழுங்கான முறையில் நிறைவேற்றுகிற அரசாங்கம் ஒன்று உண்டு என்றால் அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் தான். பசுவதைத் தடைக் கிளர்ச்சி என்ற அடிப்படையில் டெல்லியில் நடந்த வெறிச் செயல்களின்போது அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்களையே குண்டர்கள் தாக்கினார்களே, அந்தத் தாக்குதலில் இருந்து அன்றைக்கு திரு. காமராஜர் அவர்களைக் காப்பாற்றியவரே ஒரு தி.மு.க. தொண்டர் தான். அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மறந்துவிடக் கூடாது. அந்த அளவுக்கு டெல்லி நகரில் வெறித்தாண்டவம் ஆடியிருப்பதை உணர்ந்தால் இங்கே சட்டம், அமைதி இல்லை என்பதாகக் காங்கிரஸ் காரர்கள் சொல்லமாட்டார்கள். டெல்லி மாநகரில் ஒரு தூதுவர் மனைவி தெருவில் நடந்துபோக முடியவில்லை என்ற நிலையைப் பார்த்த பிறகும், இங்கே டி.டி.கே. அவர்கள் பேசுகிறார்கள். கோவையில் ஒரு மந்திரியின் தலையில் கல் பட்டதற்கு உண்மையிலேயே நான் வருந்துகிறேன். இது வேதனை அளிக்கும் சம்பவம் தான். அவர் அங்கே போய் இருக்கக்கூடாது. போலீசாருக்கும் மீறிய செய்கை. இந்திய உதவிப் பிரதமரை சென்னைக்கு வர வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள் என்றால், வந்திருந்தால் பெங்களூரில் நடந்தது போலத்தான் இங்கும் நடந்திருக்கும்.

ஓர் உறுப்பினர் : இங்கே கல் எடுத்துப்போடுவோம் பிரகல 1-00  
வர வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையில் குறுக்கிடுவதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சினை சிக்கலாகாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு குறுக்கிட வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். “திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களை இங்கு வரவேண்டாம், வந்தால் கலவரங்கள் நடக்கும்” என்று அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் இங்கு வரவில்லை என்பதாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு எவ்வளவு பக்குவமான முறையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது என்பது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் அந்த நேரத்தில் வந்திருப்பார்களேயானால், அப்போது சட்டத்தையும், அமைதியையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற அந்தக் காரியத்தைச் சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்திருக்குமானால், எப்படி பெங்களூரில் நடந்ததோ அதைப் போல் கலவரங்கள் ஒரு பக்கத்திலும், அதை அடக்குவதற்கான அடக்கு முறைகள் இன்னொரு பக்கத்திலும்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 12]

நடைபெறும் என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்தது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் அடக்குமுறையைப் பயன்படுத்தினால் அந்த அடக்கு முறை நியாயந்தான் என்று பேசக்கூடிய மனநிலையில் நம்முடைய எதிர்க்கட்சி இருக்கிறதா என்றால், சமீபத்தில் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள்—இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்து மூன்று, நான்கு மாதத்தில் மூன்று தடவை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது, நான்கு தடவை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது என்று. எங்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்பதற்காக மட்டுமல்ல நான் அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று விரும்பியது. கலவரம், உயிர்ச் சேதம், பொருள் சேதம் இவைகளையெல்லாம் சில நிகழ்ச்சிகளை நிறுத்தி வைப்பதன் மூலம் தடுக்கப்படக் கூடுமானால், ஒரு அரசு, மக்களிடத்திலே அக்கறை கொண்டுள்ள அரசு அதைத் தவிர்க்க வேண்டியது மிக நியாயம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த முறையில்தான் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. நம்முடைய ஆசைத்தம்பி அவர்கள் போலீசாருடைய கட்டுப்பாட்டுக்கு மீறி கலவரம் நடைபெற்றது என்று சொன்னார்கள். அது எதை மீறி நடந்திருந்தாலும், அரசின் சார்பிலும், சொந்தச் சார்பிலும் மனம் நிறைந்த வருத்தத்தை நான் நிச்சயமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது நாங்கள் அரசு நடத்துகிற காலத்தில் நடைபெற்றதற்காக நான் அவ்வளவு வருத்தம் தெரிவித்ததற்குக் காரணம், நீங்கள் அரசாண்டு கொண்டிருந்த காலத்தில் மதுரை-தேனியில் எங்களுடைய பொதுச் செயலாளராக இருந்த நாவல் அவர்கள் பேசிய கூட்டத்தில் பல மாண கல்லெறி, நடைபெற்றதற்கு அப்போது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் ஒரு துளியும் வருத்தம் தெரிவிக்கவில்லை என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு அவர்களைவிட நாங்கள் பண்போடு நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக என்னுடைய வருத்தத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி: என்னுடைய உரையை இன்னும் சில நிமிடங்களில் முடித்துக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருத்திருமன் அவர்கள் 'நீங்கள் கல் எடுத்துப் போடுவீர்களா?' என்று கேட்டார்கள். எனக்கும் என்னுடைய கட்சிக்கும் கல் எடுத்துப் போடுகிற வழக்கமோ, தந்திக் கம்பிகளை அறுக்கிற பழக்கமோ, தண்டவாளங்களைப் பெயர்க்கிற பழக்கமோ, தபாலாபிசைக் கொளுத்துகின்ற பழக்கமோ இதுவரை இருந்தது இல்லை; இனிமேலும் இருக்கப் போவதில்லை. நாங்கள் உண்மையாக காந்தி வழி நடக்கின்றவர்கள். அதனால்தான் நாங்கள் இன்று ஆட்சியில் அமர்ந்திருக்கிறோம். காந்தி வழிப் பாதையில் தவறிய காரணத்தால் நீங்கள் கீழே போய்விட்டீர்கள். இந்த ஓய்ந்த காலத்தில் நீங்கள் படி அரிசி எங்கே என்றெல்லாம் பேசித் கொண்டிருக்கிற பக்கத்திலுள்ள பாண்டிச்சேரியில், ஆந்திராவில் காந்தி வழியில் மதுரை ஒழிக்கப் போராடுங்கள். அதை விட்டு விட்டு ஏதோ சட்டம் ஒழுங்கு பறி போய்விட்டது போல் பேசித் கொண்டிருக்கிறார்கள், காந்திபாருடைய உயிரைப் நம்மால் காப்பாற்ற முடியவில்லை. குறுக்கு வழியில் சில பேர் ஏதாவது செங்கிற்போது



1965 பிப்ரவரி 12] [திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி]

எவ்வளவுதான் ஜாக்கிரதையாக இருந்தாலும்கூட இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் நடந்து விடுகின்றன. கலெக்டர் அவர்களும் டி.ஜி.ஜி. அவர்களும் இரண்டு பக்கத்திலும் அமர்ந்து நடுவில் மந்திரியை வைத்துக்கொண்டு போயும்கூட மந்திரியை கல் பட்டது வருந்தத்தக்கது. அந்த அளவுக்கு வேண்டுமென்றே நடந்ததாக நீங்கள் பேசியதன் காரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரின் இடங்கள் எல்லாம் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மாதிரியான உங்கள் பேச்சுக்கள் அனாவசியமான குழப்பங்களை இந்த நாட்டிலே உண்டாக்குகின்றன. ஆகவே, பண்போடு பேசுவது நல்லது.

இந்தி எதிர்ப்பைப் பொறுத்தமட்டில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த மாதிரிச் சமாளித்தார்கள், மற்ற மாநிலங்களில் எவ்வாறு சமாளிக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். ஆந்திராவிலும், மைசூரிலும் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு அங்கே துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இங்கே எந்தவிதமான சேதாரமும் இல்லாது அண்ணா அவர்கள் அதைச் சமாளித்தார்கள். மத்திய சர்க்கார் ரயில் பெட்டிகள் எரிந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் சொன்னபோது, அண்ணா அவர்கள் சொன்னது நான்கு ரயில் பெட்டிகள் போதலும் நாளைக்கே 40 ரயில் பெட்டிகள் செய்து கொள்ளலாம்; நான்கு மானவர்களின் உயிர் போனால் பின்னர் நம்மால் அவர்களை உருவாக்க முடியாது என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு அண்ணா அவர்கள் பக்குவமாக நடந்து கொள்வதன் காரணமாகத்தான் இதுவரை அடக்குமுறை என்பது இந்த இராச்சியத்தில் அதிகமாக இல்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கோவை சம்பவத்திற்கு விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அரசாங்கம் அதைப்பற்றி என்ன முடிவு செய்கிறார்களோ அதை அவர்கள் செய்வார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன்—கடந்த 1965-ம் ஆண்டு பல ஊர்களிலே பிணக்காடுகளைக் குளித்து வைத்தபோது நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்திலே கோரியபோது பழைய அரசாங்கம் நீதி விசாரணை நடத்தினார்களா? 1965-ம் ஆண்டில் குடியரசு தினத்தின்போது எங்கள் வீடுகளுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று பழைய முதல் மந்திரி பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு லீபோன் பண்ணிக் கேட்டோம். 'பொது மக்கள் பார்த்துக் கொள்வார்கள்' என்று அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். எங்களுடைய முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அந்த மாதிரிச் சொல்லவில்லை. கோவையில் கலவரம் என்ற உடனேயே முதல்மைச்சர் அவர்கள் டெலிபோன் பக்கத்திலேயே உட்கார்ந்து நிலைமைகளை அடிக்கடி கவனித்து தக்க உதவிகளை செய்யும்படி சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். இதுமாதிரி முதல்மைச்சர் இந்த மாநிலத்தில் மட்டும்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வேன். அந்த அளவுக்குச் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் இந்த நாட்டிலே நிலைநாட்டி இன்று நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் உணவு, உடை, உறையுள், கல்வி வழங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது.

[திரு. ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி] [1968 பிப்ரவரி 12]

இந்த அரசாங்கம் வந்து ஓராண்டு கூட ஆகவில்லை. அதற்குள்ளாக படி அரிசி எங்கே, அது எங்கே, இது எங்கே என்று கேட்பது போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடாமல் மக்களுடைய பொதுப் பிரச்சினையில் ஒன்றுபட்டு வேலை செய்ய முன் வர வேண்டும். படி அரிசி எங்கே என்று நீங்கள் படம் போட்டுக் காட்டுகிறபோது, மத்திய சர்க்கார் இருப்பதை நாங்கள் சுட்டிக் காட்டினால் உங்களால் பதில் சொல்ல முடியாது. பழைய முதல் மந்திரி பக்தவத்சலம் அவர்கள் முன்பெல்லாம் பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சி இல்லையே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். அவர் விருப்பப்படி நீங்கள் நடக்கவில்லை. இனிமேலாவது நீங்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் காரியங்களுக்கு ஒத்துழைத்து நல்லெண்ணத் துடன் பணியாற்றுவார்கள். எங்கெங்கு படி அரிசி போட வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் படி அரிசி போடுவதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும். மத்திய உதவியைப் பெறவேண்டும். இதற்கெல்லாம் உங்களுடைய ஒத்துழைப்பு எதிர்காலத்திலே இருக்குமானால் ஐந்து வருஷங்களுக்குள் இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரை பெரிய மாறுதலை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்து காட்ட முடியும், செய்யும். உங்களால் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க முடியாவிட்டால் தயவுசெய்து வேறு பணிகளைப் பாருங்கள். ஐந்தாவது வருஷத்தில் தேர்தலின்போது நீங்கள் நினைப்பதையெல்லாம் மக்களிடத்திலே சொல்லுங்கள்; மக்கள் அதற்கு என்ன பதில் சொல்லுகிறார்கள் என்பதை அப்போது பார்த்துக்கொள்வோம். அந்த மாதிரி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு கவர்னர் அவர்களுடைய உரை மிகத் தெளிவானதாயும், இந்த நாட்டின் நிலைமையையும் அரசாங்கத்தின் சாதனையையும் எடுத்துக் காட்டும் முறையில் இருக்கும் காரணத்தால் அந்த உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து கவர்னர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. வ. ஜார்ஜ்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு அரசின் செயல் திட்டங்களை, கொள்கைகளை விளக்குவதாக அமைவதுதான் கவர்னர் உரையின் நோக்கம். அந்த முறையில் எந்தக் குறிப்பும் உரையில் காணப்படவில்லை. அதற்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசியவரும் அந்த முறையில் ஒன்றும் பேசாமல் காங்கிரசைப்பற்றிய வசைமாரிதான் பொழிந்தார்கள். இரண்டிலும் கொள்கை பற்றியோ, செயல் திட்டம் பற்றியோ ஒன்று மில்லை. கழிந்த ஆண்டு கவர்னர் பேருரையின்போது 3-வது பத்தியில் 'மக்கள் உள்ளங்களில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நம்பிக்கைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய திட்டவட்டமான வேலைத் திட்டங்களை வகுப்பதில் புதிய அரசாங்கத்திற்குச் சிறிது காலம் தேவைப்படும்' என்று கூறியிருந்தார்கள்.

பொதுமக்களும், நாங்களும் இன்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். மக்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்கள்--அவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலும், சுவரொட்டிகள் மூலமும் மக்கள் மத்தியில்



1958 பிப்ரவரி 12]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

பதித்து வைத்த நம்பிக்கைகளும், இவற்றினால் செய்யவேண்டிய திட்டங்களை இந்த ஆளுநர் உரையில் காணலாம் என்று துருவித் துருவிப் பார்க்கும்போது இதில் அப்படி ஒன்றுமே காணவில்லை. ஆளுநர் உரையில் அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை என்பது கண்டு பொதுமக்கள் பெரிதும் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆளுநர் உரை இந்த அரசின் செயல்திட்டங்கள் இன்மையையும், அரசின் இயலாமையையும், கழியாமையையும், திறமையின்மையையும், எல்லாவற்றிற்கும் மத்திய அரசின்மீது பழி சுமத்திக் கொண்டு, தப்ப முயல்கிறதே தவிர அவர்கள் திட்டம் என்று என்று சொல்லுவதாக அமையவில்லை. உதாரணமாக இந்த உரையில்கூட சுமார் பத்துப் பதிலைந்து இடங்களில் மத்திய அரசின்மீது பழி சுமத்தப்படுகிறதே தவிர தங்கள் திட்டங்கள் என்ன, தங்கள் திட்டங்களில் இன்னின்ன முறையில் நாங்கள் தோல்வி அடைந்தோம் அல்லது வெற்றி கண்டோம் என்ற விளக்கங்கள் தரப்படவில்லை. மாறாக குறை கூறுவதே அவர்கள் பாணியாக ஆகியிருக்கிறது. இதில் ஒன்றை நான் ஏற்றுக்கொள்வேன். மத்திய அரசாங்கம், மாநில அரசாங்கங்கள் இவற்றினிடையே உள்ள பொறுப்புகளுக்கும் ஏற்ப நிதி பங்கிடு முறை அமையவில்லை. இவற்றில் சமனற்ற நிலை நிலவுகிறது என்பது உண்மை. அதைப் பரிகரிக்க நிதித் கமிஷன் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் நல்ல முறையில் செயலாற்ற வேண்டும் என்பதும் உண்மை. இது நல்லமுறையில் பயன் பெற காங்கிரஸ் காரர்கள் நிச்சயமாக இந்த அரசுக்கு உறுதுணையாக இருப்பார்கள் என்பதை நான் அறிவித்துக்கொள்கிறேன். அதேசமயத்தில் இன்னொன்றையும் நான் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டவனாவேன். ஆளும் கட்சியினர் தங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் சுமார் 47-க்கு மேலான அரியபெரிய கருத்துக்களையும், திட்டங்களையும் அவர்கள் பழைய அரசினரிடம் வற்புறுத்தி வந்ததாகவும், அதைத் தாங்கள் செய்யத் தயாராக இருப்பதாகவும், அத் திட்டங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் இல்லை என்று அந்த அரசு கூறி வந்தது உண்மை இல்லை என்றும், போதுமான பண வசதி இருக்கிறது என்றும் தங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் விளம்பரம் செய்து மக்கள் மனதில் நம்பிக்கையை ஊறச் செய்து வந்தார்கள். இன்று ஏன் அவற்றையெல்லாம் மறந்துவிட்டு மத்திய அரசினரிடம் தான் எல்லாம் இருக்கிறது, எங்களிடம் ஒன்றுமேயில்லை என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மக்களை திசை திருப்பி விட வேண்டுமென்று செய்யப்படுகிற ஒரு சதிச் செயல் என்றுதான் கூறவேண்டுமே தவிர இது பொருளாதார முறையில் கூறப்படுவது என்று சொல்ல முடியாது. அன்றிருந்த அரசியல் சட்டம்தான் இன்றும் இருக்கிறது. போதிய பணம் இல்லை என்று சொல்வது பொய், பொருத்தமற்றது என்று சொன்னார்கள். இன்று ஏன் அவற்றைத் திருப்பிக் கூறவேண்டும்? தேர்தல் அறிக்கைகளும், சுவரொட்டிகளும் ஆளும் கட்சி நண்பர்களைப் பார்த்து இன்று சிறுகிறது. எனவே அவர்கள் இப்போது ரோசம் அடைவதில் பொருள் இருக்கிறது. அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 பிப்ரவரி 12]

படி அரிசி எங்கே என்று ஜனங்கள் கேட்பதைப் பார்க்கும்போது அந்த ரோசம் பன் மடங்கு அதிகரிக்கிறது, எனக்குப் புரிகிறது. அவர்கள் பொறுப்பான பதவியில் இருக்கிறவர்கள். ஆகவே அவர்கள் பொறுப்போடு பதில் கூறவேண்டுமே தவிர கட்சி முறையில் சொல்வது அருவருக்கத்தக்கது. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு படி அரிசி கேட்க என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று ஒரு அமைச்சர் கேட்கிறார்கள். படி அரிசி கொடுக்காதவர்கள் படி அரிசி கேட்பதா என்கிறார்கள். படி அரிசி கொடுப்போம் என்று சொல்லி ஒரு வருடம் ஆகிறது, ஆகவே படி அரிசி எங்கே என்று கேட்க எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. மக்கள் எங்களை அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் உங்கள் யோக்கியதையை காட்டுங்கள் என்று கேட்கிறோம். அதற்கு எங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்று எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

\*\*

\*\*

\*\*

அடுத்தபடியாக, கழிந்த ஆளுநர் உரையின்போது, 'விலைவாசி யேற்றம், உற்பத்திச் செலவு என்ற நச்சு வட்டத்தை முறியடிக்க ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை இந்த அரசு அமல்படுத்தும் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். இன்றும் அதையே அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை எங்கே அமல்படுத்த வேண்டும்? நண்பர் அசைத்தம்பி அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். சென்னை, கோவை போன்ற இடங்களில்தான் வாங்கும் சக்தி அதிகம், ஆகவே அங்கு அமல்படுத்த வேண்டுமென்று. வாங்கும் சக்தி அதிகமாக உள்ளவர்கள் அதிக விலை கொடுத்து வாங்க முடியும். வாங்கும் சக்தி குறைவாக உள்ள கிராமப்புறங்களில்தான் இந்த படி அரிசித் திட்டத்தை முதலில் அமல்படுத்த வேண்டும். இதற்குப் பொருளாதார நிபுணர்களை ஆலோசனை கேட்க வேண்டாம். அதைக்கூட புரியாமல் செய்திருக்கிறார்கள். பட்ட ணத்தில் படி அரிசித் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதால் எங்கும் அரிசி விலை குறைந்து விட்டதாக ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் அவர்களும் அதைத்தான் சொன்னார்கள். எங்கே விலை குறைந்திருக்கிறது என்று நான் திரும்பத் திரும்ப கேட்க விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில், என் தொகுதியில் மூன்றிலிருந்து நான்கு ரூபாய் வரையில் படி அரிசி விற்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் வாங்கும் சக்தியற்றவர்கள். அங்கு ஒரு ரிவசாயக் கூலிக்கு கூடிய பட்சம் இரண்டு ரூபாய்க்குமேல் நாளொன்றுக்கு கிடைக்க முடியாது. அப்படி ஏழ்மையில் உழல்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கு படி அரிசித் திட்டத்தை அமல் செய்யாமல் பட்டணத்தில் அமல் செய்வது என்பதைப் பொருளாதாரத் திட்டம் என்றால் அது கேலிக் கூத்தாகத்தான் அமைகிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். படி அரிசித் திட்டத்தினால் சென்னையில் விலைவாசி குறைந்துவிட்டதா என்று நான் கேட்கிறேன். இன்று ஆளுகிற அமைச்சர்களுக்கே ஹோட்டல்களில் உள்ள விலை நிரக்குகள் தெரியாமல் இருக்கலாம். நான் சட்டசபைக்கு முதலில் வந்த போது இட்டிலி பத்து காசாக இருந்தது. இப்போது 12 காசாக



1968 பிப்ரவரி 12]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

உயர்ந்திருக்கிறது. இதுதான் படி அரிசித் திட்டத்தின் விளைவு. வடை 10 காசாக இருந்தது இப்போது 15 காசாக உயர்ந்திருக்கிறது. காபி இருபது காசாக இருந்தது இப்போது 30 காசாக உயர்ந்திருக்கிறது. இவ்வாறு படி அரிசித் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு ஒவ்வொரு பொருளின் விலையும் ஒவ்வொரு பண்டத்தின் விலையும் உயர்ந்துள்ளதை ஆளும் கட்சி நண்பர்களும் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, படி அரிசித் திட்டத்தினால் விலை வாசியேற்றம் என்ற நச்சுச் சுழலை முறியடிக்க முடியவில்லை. அமல் செய்யப்பட்ட பட்டணத்தில்கூட படி அரிசித் திட்டத்தை நகரசபைத் தேர்தல்களைக் கருதி பொங்கலுக்கு முன்னால் அமல் படுத்தலாம் என்றனர். ஆனால் அதற்கு முடியாததால் இப்போது நகரசபைத் தேர்தல்களைத் தள்ளி வைத்திருக்கிறார்கள். பொருளாதார தத்துவ ரீதியாக கிராமப்புறங்களில்தான் படி அரிசித் திட்டத்தை முதலாவதாக விஸ்தரிக்க வேண்டும். அதிலும் எல்லையோரப் பகுதியாகிய எங்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் முதலில் விஸ்தரிக்கவேண்டும். அறுவடை காலத்திலேயே முன்று நான்கு ரூபாய் என்ற அளவில் விற்கும் நிலை இருக்கும்போது மற்ற காலங்களில் ஐந்தாறு ரூபாய்க்கு விற்கும் நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே படி அரிசித் திட்டத்தை உடனடியாக அங்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உணவு வழங்கும் முறையிலுள்ள வசூல்களைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு நபருக்கு ஒரு வாரத்திற்கு ஆயிரம் கிராம் என்றிருக்கிறது. விளவங்கோடு தாலுகா வாசிகளுக்கு நபர் ஒன்றுக்கு வாரத்திற்கு 1,200 கிராம் கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மக்களுக்கு என்ன கிடைக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். நபர் ஒன்றுக்கு 1,200 கிராம் வீதம் ஒரு ரேஷன் டிப்போவிற்கு 50 மூட்டை நெல் அல்லது அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்றால், உணவுப் பொருள் விநியோகிக்கிற அதிகாரிகள் அந்த டிப்போவிற்கு வழங்குவது 30 மூட்டை தான். இதை வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் அட்ஜஸ்ட் பண்ணுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். 30 மூட்டையை வைத்து அட்ஜஸ்ட் செய்யும்போது ஆயிரம் கிராம் என்று சொல்வது 700 கிராமாகக் குறைந்து விடுகிறது. ஒரு நபருக்கு 1,000 கிராம் அல்லது 1,200 கிராம் என்று சொல்லுவது 700 கிராமாகக் குறைந்து விடுகிறது. ஒரு மூட்டை என்றால், 57 கிலோ இருக்கவேண்டியது 47 கிலோ உள்ளதாகக் கூடக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். இப்படி 10 கிலோ, 7 கிலோ குறைவாக இருக்கிறது. அதையும் விநியோகஸ்தர்களைச் சரிக்கட்டச் சொல்லுகிறார்கள். ஹோல்சேலர்கள் நிறுத்துப் போட்டால் நாங்கள் சரியாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். வற்புறுத்திப் பெறுவோம். ஆகையால் அவர்கள் நிறுத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள் என்று சொன்னபோது, ஹோல்சேலரிடம் நிறுத்துப் போட வேண்டுமென்று கூறினால், ஹோல்சேலர்களும் தங்களுக்கு நிறை போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். அதற்கு அரசாங்கத்தினால் முடியாது, அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு ஏற்படும்

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 பிப்ரவரி 12]

என்று உணவுத்துறை அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? மூட்டைகள் குறைப்பினால் ஆயிரம் கிராம் 700 கிராமாகக் குறைகிறது. எடை குறைப்பினால் 100 கிராம் குறைகிறது. கடைசியாக, கொடுக்கும் அரிசி 600 கிராம். அந்த அரிசியின் தரம் என்ன? அதை நான் எடுத்துச் சொல்லத் தேவையில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்களுக்கும் காட்டப்பட்ட அவை புழுத்து, பயன்படுத்த முடியாத அரிசியும், முனைத்துக் கெட்டுப்போன நெல்லையும் கொடுத்ததை அறிவோம். அவைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியின் பேரில் ஒரு டெப்போவில் கழிந்த வாரம் கொடுத்த அரிசியை இந்த அவை வாயிலாக அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆர்டர், சபாநாயகர் அவர்களின் முன் அனுமதியின்றி எந்தவிதமான பொருள்களையும் சபையில் கொடுக்க முடியாது. அப்படி ஒரு தீர்ப்பே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதை வழங்குவதில் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் விதிமுறைகள் அனுசரிக்கப்பட்டனவா என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்): அவை முன்னர் அளிப்பதை நான் அனுமதிக்கவில்லை.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, on a point of order. Is the House aware of the fact that the Hon. Minister for Food when he was in the Opposition, exhibited some article of food 'idly'—on this very floor of this House without the permission of the then Hon. Speaker. So, if that was in order, why not this be also in order?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: I do agree that I exhibited some article of food in this House but the then Hon. Speaker gave a ruling and we have to adhere to that ruling. Even now the hon. Member can present the article here but he has to seek the prior permission of the Hon. Speaker.

திரு. வ. ஜார்ஜ்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, கொடுப்பதற்கு அவைத் தலைவரின் அனுமதியைக் கோரினேன். இப்போது அவைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டு, அவருடைய அனுமதியுடன் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்): நான் ஏற்கெனவே இது குறித்துத் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ்: இந்த அரிசியின் தரம் என்னவென்றால் டெக்னிகலரின் நான்கு-ஐந்து நிறங்களோடு இருக்கின்றன, கழிந்த வாரம் ஒரு ரேஷன் டெப்போவில் கொடுக்கப்பட்ட அரிசி, வாரத்திற்கு 600 கிராம் அரிசி, தரம் கெட்ட அரிசி மனிதனுக்கு வரங்கப் படுகிறது என்றால், உணவுப் பிரச்சினையைச் சமாளித்து விட்டோம், அரிசி விலை குறைந்து விட்டது என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?



1968 பிப்ரவரி 12]

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

இந்த அரிசியும் வாங்கப்படுகிறது என்றால், அங்கே அரிசியின் விலை என்ன என்று நிங்களே பார்க்க வேண்டும். படி அரிசி 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் என்று விற்றிருந்தது. அந்த நிலையில் இதையாவது வாங்கித்தான் ஆக வேண்டும் என்று மனிதன் எந்த நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறான் என்று அறிய வேண்டும். உணவுப் பிரச்சினையில் ஊழல் தான் நடக்கிறதே தவிர, எந்த விதமான சமாளிப்பும் நடக்கவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரியான அரிசிப் பொட்டலத்தைக் கொடுப்பதிலே—தரக் குறைவான அரிசியாக இருக்கிறது என்றால் ஒத்துக்கொள்கிறேன், சில இடங்களில் அம்மாதிரி இருக்கலாம்—சபையில் அதைக் கொடுக்கிற தன்மையில், உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன், முன்பு டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் இப்படித்தான் ஒரு பொட்டலத்தைக் கொடுத்து, அது விநியோகிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். கடைசியில் விசாரணை செய்யும் நேரத்தில், 'அது விநியோகிக்கப்படவில்லை, ரேஷன் கடையில் கெட்டு விட்டது என்று வந்ததை ஒருவர் திருடிக்கொண்டு போய் அதை ஒரு வியாஜமாக ஆக்கி உறுப்பினருக்கு அனுப்பினார்கள்' என்று தெரிய வந்தது. அதை உறுப்பினருக்கும் தெரியப்படுத்தினோம். இப்படியும் ஏற்படுகிறது. சபையை இந்த முறையில் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பது நல்லது என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, on a point of personal explanation.. It is true that an official of the Ministry wrote a letter to me. First of all, it is out of order for an official of the Ministry to write a letter to me on issue raised in the Assembly. In fact I could have raised a matter of privilege but I did not. Later on I checked twice or thrice but I found that the information given by that particular department was absolutely wrong. I can even now prove that that sort of rice had been distributed but later on withdrawn. Sir, I will not raise issues which have no basis and it does not matter whether it is the D.M.K. Ministry or Congress Ministry which is in power.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I have not stated that the hon. Member has wrongly represented the matter. Even now the Government are prepared to have an enquiry about it but it had been clearly found that it was not distributed to anybody and nobody came forward to say that it was ever distributed.

DR. H. V. HANDE : Sir, I am prepared to face an enquiry and I am prepared to muster all the witnesses concerned with it. If the Hon. Minister assures me that he is going to hold an enquiry I am prepared to place all the facts.

Now, the point is that I got a letter from an official and that official has no business to address me. Only the Hon. Minister should have replied to me. That official is not even the Secretary of the Department but somebody subordinate to him and he has

[Dr. H. V. HANDE] [1968 பிப்ரவரி 12]

written to me about a matter which has been raised in the House. Of course, so far as the rice scheme is concerned, I am not saying that the scheme is a failure. This Ministry has done much better than the previous Ministry in that respect, but that is not the point at issue now . . .

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Even though this Government are prepared to hold an enquiry, I want to point out that the department has got a right to write letters by way of clarification.

DR. H. V. HANDE : No, no. That particular official wrote to me that my statement in the Assembly is not correct. No official has got a right to say so.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். சட்ட சபை முடிந்து விட்டது. அவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்று விசாரணை நடத்தினோம். விசாரணையின் விளைவை உறுப்பினருக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டும் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் அதைப் பீச் ஆஃப் ப்ரிவிலேஜ் என்றால் அவ்விதமே கொண்டு வரலாம். அது ப்ரிவிலேஜ் அல்ல என்பது என்னுடைய வாதம். ஒரு தப்பு நடந்த மாதிரியான அபிப்பிராயம் சபைக்கோ அல்ல வெளியில் இருப்பவர்களுக்கோ இந்த பேச்சின் விளைவாக ஏற்பட்டு விடக் கூடாது என்றுதான் நான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். உறுப்பினர் அவர்கள் மாதிரியைக் காண்பித்தார்கள். அதைப் பற்றி உன்னிப்பாக விசாரித்ததில் அது யாருக்குமே கொடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிய வந்தது. யாருக்கும் ரேஷனில் கொடுக்கவில்லை. வேடிக்கையான தப்பான அபிப்பிராயத்தை ஏற்படச் செய்வதற்காக ஒரு பொட்டலத்தை எடுத்து இங்கே அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எங்கேயிருந்து எடுத்தார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதைப்பற்றி விசாரணை செய்ததில், யாருக்கும் வினியோகிக்கப்படவில்லை என்று தெரிய வருகிறது. தரங்கெட்ட அரிசியைத் தனியாக எடுத்து வைத்து வியாஜ்ஜியத்திற்காக அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் தப்பாகச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லவில்லை. இப்படி நிகழவில்லை என்று உணவு இலாக்கா பதில் சொல்லியது. இது உரிமைப் பிரச்சினை யாகாது. அப்படியிருக்குமானால், கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு மாமன்றத்தின் உறுப்பினர் என்ற முறையிலே அந்த வாய்ப்பிருக்கிறது. அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இது கோயம்புத் தூரில் வினியோகிக்கப்படவில்லை.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, may I know from the Hon. Minister whether it is a departmental enquiry or a judicial enquiry that has been contemplated by him?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நீதி உணர்ச்சியிலே கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அக்கறை காட்டுவதைப் பாராட்டுகிறேன்.



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கோவை மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களும், உணவு வழங்கு துறை அதிகாரிகளும் விசாரணை செய்தார்கள். உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டிய கடமையிருந்தது. அப்பொழுதே சொல்லியிருப்பேன். சட்டசபையிலே கடைசி நாளாக இருந்தது. குறைந்தகால அளவாக இரண்டு, மூன்று நாட்கள் விசாரிக்கத் தேவைப்பட்டதால் அப்பொழுதே சொல்ல முடியவில்லை.

DR. H. V. HANDE : Without casting aspersion on the way the Ministry is working, as far as the Food Department's work is concerned, I raised it because the Minister raised it. In fact, I had no idea of raising it at all. Once the Minister sets the ball rolling, I have to bring out all the facts. It is not with vindictiveness or any such thing. The administration of the Food Department is better now than in the previous Ministry. The particular packet is the bone of contention. But whatever we discuss here cannot be replied to by an officer and nowhere in May's Parliamentary Practice is it allowed. If we seek some clarification, the officer concerned has a right to answer. But when we raise it here, no officer has any kind of right and I say it again and again and again.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் குறுக்கிட்டு இவ்வாறு விஷயங்களை இந்த மன்றத்திலே வைப்பது நல்லது அல்ல என்று கூறினார்கள். ஆனால் நபர் ஒன்றுக்கு 1,200 கிராம் அரிசி வாங்கிற்கு வழங்கப்படுகிறது என்ற பெயரில் வெறும் 600 கிராம்தான் வழங்கப்படுகிறது. இந்த அநீதியை வேறு எங்கே விளக்குவது? டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்ஸிலிலே கேட்டால், கலெக்டர் கையை விரிக்கிறார். அரசினரின் திறமையின்மையால் ஏற்படும் நஷ்டம் ஏழை எளியவர்கள் தலையில் சுமத்தப்படுகிறது. கோடவுனில் வந்திருக்கக்கூடிய அரிசி மனிதன் உட்கொள்ளுவதற்குத் தகுதியுடையதாக இல்லையே என்று அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்திருந்ததற்கு, மூன்று வாரம் கழித்து, மேலும் அவ்வாறு வாராமல் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று கடிதம் வந்தது. அதிகாரிகளிடம் கூட்டிக் காட்டிய பின்னரும் அதையே வாபஸ் வாங்காமல் மக்களுக்கு விநியோகித்து வருகிறார்கள் என்ற நிலைமையை எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

இப்போது எனக்கு முன்பு பேசியவர், காங்கிரஸ்காரர்கள் விவசாயக் கருத்தரங்குகள் நடத்தி வருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆளுகிறவர்களே இதைப்பற்றி நடத்தி வருகிறார்கள். அதனால் பலன் என்ன? அவைகள், விவசாயிகளுக்குப் பெரிய காரியங்கள் செய்வதாக விளம்பரப்படுத்தவே பயன்படுவதாகத் தெரிகிறது. வேறு எந்தப் பயனும் ஏற்படவில்லை. குறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்திலே விவசாயக் கருத்தரங்கு நடந்தது. அதிலே ஏகோபித்த சூரலிலே, பயிர்கள் தண்ணீர் இன்றி வாடுகின்றன, அதற்குத் தண்ணீர் கொடுத்து பம்பு செய்து

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 பிப்ரவரி 12]

பயிர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று வேண்டினோம். உணவு அமைச்சரவர்களும் வாக்குக் கொடுத்தார்கள், நிச்சயம் தருகிறோம் என்று. ஆனால் விளைந்த பயன் ஒன்றுமில்லை. சொன்னது தான் மிச்சம். பெரிய தலைப்புகளிலே பேப்பர்களிலே வந்தது, அமைச்சர் முடிவு எடுத்துவிட்டார் என்று. விளம்பரம் கிடைத்து விட்டது, முடிந்தது காரியம். பலன் என்ன? அதிகாரிகளிடம் கேட்கும்பொழுது பம்பு செட்டு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சென்னை அரசினருக்கு பம்புகள் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது என்பது வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயம் என்று. சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குமரி மாவட்டத்தில் நிலங்கள் அனைத்திலும் போதிய விளைச்சல் இல்லை, விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த மாவட்டத்தைப் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிக்கை செய்து, உடனடி நிவாரண வேலைகளைச் செய்ய முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து கவர்னர் உரையில் கூட மேட்டூர் அணையில் தண்ணீர் இல்லை என்று இருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்தில் விளைச்சல் குறைந்துவிட்டது என்ற கருத்தைக் காணோம். அங்குள்ள அணைகளில் தண்ணீர் இல்லை என்பதைக் காணோம். மீண்டும் இந்த அவையின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவந்து பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிறகு, நம் இந்தியாவிலே புகைவண்டித்தொடர்பு இல்லாத மாவட்டம்...

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் விவசாயத்திலிருந்து வேறு துறைக்குப் போவதாலே குறுக்கிட்டு விவசாயத்தைப்பற்றி கேட்க விரும்புகிறேன். அவருடைய பகுதியிலேயுள்ள பஞ்ச நிலைமை, அல்லது அரிசிப்பற்றாக்குறை, அல்லது அரிசி தரமாகத் தரப்படாதது ஆகிய இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதை நான் ஒன்றும் விவாதத்திலே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. கவர்னர் உரையில் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு, திராவிட முன்னேற்றக்கழக அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டபிறகு, பம்பு செட்டுகள் அதிகமாக நிறுவியிருக்கிறோம் என்பதையும், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு உணவு உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதென்பதையும், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு கொள்முதல் அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதையும், சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு ரேஷன் தரப்படுகின்ற இடங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் போன்ற இவைகளைக் கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் மறுக்கிறார்களா என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : இதற்குமுன் ஆற்றிய கவர்னர் உரையில் 3-வது பத்தியில் உள்ளதைக் குறிப்பிடுகிறேன். அரசினர் ஒத்துக்கொள்வார்களா என்று சந்தேகம் உண்டாகியிருக்கிறது. “தொடர்ந்து இரண்டு ஆண்டுகள் நீடித்த வாட்சியால் நிலைமை மேலும் சீர்கேடு அடைந்தது” என்று அதில் இருக்கிறது. இதை அரசினர் ஒத்துக் கொள்வார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.



1968 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நான் எழுப்பிய வினா வேறு; கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் அளித்த பதில் வேறு. அது பாராளுமன்ற முறையிலே அனுசரிக்க வேண்டிய சம்பிரதாயமான பதிலாக இருந்தால், நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஆனால் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்பதற்காக நான் மறுபடியும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1965-66-லே 30,000 பம்ப் செட்டுகள், நாங்கள் ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு 42,000 பம்ப் செட்டுகள், இந்த 33,000-விருந்து 42,000 என்று உயர்ந்த அந்த புள்ளி விவரத்தை அவர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே உணவு உற்பத்தியில் சென்ற ஆண்டு இருந்ததைவிட, இந்த ஆண்டு அதிகமாக உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது என்பதையும், ஒரு போகமாக இருந்ததெல்லாம், இரு போகமானது என்பதும் இதிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா மறுக்கிறாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதேபோல பரக்கூர் மென்ட்டு, 1965-66, 1966-67 ஆகிய ஆண்டுகளில் எந்த அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டதோ, அதைவிட  $1\frac{1}{2}$  லட்சம் டன் அதிகமாக நாங்கள் வந்த பிறகு கொள்முதல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா? அதைப் போலவே முந்தைய அரசினால் கொடுக்கப்பட்டதைவிட அதிக இடங்களுக்கு ரேஷன் தரப்படுகிறது. அதை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் மறுக்கிறாரா ஒப்புக்கொள்ளுகிறாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது முதல் மைச்சர் அவர்கள் கேட்டது ஒரு கேள்வி அல்ல. அடுக்கடுக்காக பல கேள்விகளையே கேட்டு விட்டார்கள். நான் அதற்கு பதில் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 1965-66-ல் 30,000 விசை ஏற்றங்கள்; 1966-67-ல் 33,000 விசை ஏற்றங்கள், 1967-68-ல் 42,000 விசை ஏற்றங்களுக்கு மின் வசதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 42,000 என்பது ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய உண்மைதான். ஆனால் அதில் குறிப்பிட வேண்டியது என்னவென்றால், வளர்ந்துவரும் ஒரு அடிப்படைப் பொருளாதாரத்திலே இவைகள் எல்லாம் இயற்கையாக முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறது என்றுதான் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒன்று கூறிக்கொள்வேன். இந்த அட்சியினுடைய திறமை என்ற வார்த்தையையே நான் பயன்படுத்தவில்லை. இந்த அட்சியினுடைய திறமை இத்தோடு நின்றுவிடுமானால்—நின்று விடுவதானால்—நானே அதற்காக வருத்தப்படுவேன். இந்த அட்சியினுடைய திறமை வேறு பல வகையிலே இருக்க வேண்டும். இந்த முன்னேற்றம் நாங்கள் அட்சியிலே இருப்பதால் அல்ல; திறமை மிக்கவர்கள் எதிர்க் கட்சியிலே இருப்பதாலே என்று வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் அது நடந்ததா, இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1968 பிப்ரவரி 12]

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, வளருகின்ற பொருளாதாரம் உள்ள நாட்டிலே முன்னேற்றம் ஏற்படுவது என்பது ஒரு பொருளாதார அடிப்படை உண்மை. அந்த உண்மையை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். வளருகின்ற பொருளாதாரத்திலே இது ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய உண்மை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

‘ப்ரக்யூர்மெண்டிலே நாங்கள் அதிகமாக ப்ரக்யூர் செய்திருக்கிறோம்’ என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அதில் அவர்களே ஒத்துக் கொண்ட விதத்தில் 1966-ல் 7.26 லட்சம் ப்ரக்யூர்மெண்ட் செய்ததற்கு மாறாக, 1967-ல் மேற்படியாக அதாவது 8.5 லட்சம் அளவில் ப்ரக்யூர் செய்திருக்கிறார்கள். விளைச்சல் அதிகப்பட்டதுதான் இதற்குக் காரணமே தவிர, 8 லட்சத்திற்கு ப்ரக்யூர்மெண்ட் செய்திருப்பதில் வியப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை. அதிலும், எத்தனையோ வகையில் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்குப் பல ‘இன்சிடண்ட்’கள் நான் சொல்ல முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : இவைகள் எல்லாம் அதிகரிப்பதற்கு நாங்கள் காரணம் என்றே நான் சொல்லவில்லை. வளர்ந்ததற்குக் காரணங்கள் சொல்லி பிரச்சினைக்கு வராமல் இருக்கத் தேவை இல்லை. நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புவது எல்லாம் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு 30,000-லிருந்து 42,000 ஆக உயர்ந்திருக்கிறதா, இல்லையா? சென்ற ஆண்டைவிட உணவு உற்பத்திப் பெருகி இருக்கிறதா, இல்லையா? சென்ற ஆண்டை விட கொள்முதல் அதிகரித்திருக்கிறதா, இல்லையா?

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் என்னுடைய விடையை பகர்ந்து விட்டேன். இனிமேலாகிலும் என்னை திசை திருப்ப முன்வந்தால் நான் அதற்கு இடம் கொடுக்க மாட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நிச்சயமாக நான் அவருடைய போக்கை திருப்பி விடுவதற்காகவே கேட்கவில்லை. ஒருவேளை எனக்கே சந்தேகம். என்னவென்றால் இவ்வளவு திறமை உள்ளவர்கள் எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பதால், இது நடந்தது என்று ஒப்புக் கொண்டால் ஒரு திருப்தி.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : இந்தப் புள்ளி விவரம் பூரணமான உண்மை. அதை ஒத்துக் கொள்வதற்கு எந்தவிதமான தயக்கமும் இல்லை. ஆனால், உண்மை என்னவென்றால் வளருகின்ற பொருளாதாரத்தில் ஏற்படுகின்ற முன்னேற்றம் இவைகள் என்பதுதான். அதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : அதை நான் ஒப்புக் கொண்டு இதனால்தான் இந்த அரசு திறமையானது என்று சொல்வதானால் நானே வெட்கப்படுவேன், என்று ஒப்புக்கொள்



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கிறேன். ஒரு அரசினுடைய திறமை வேறு பல வகையிலே இருக்க வேண்டும். ஆனால் பொருளாதார வளர்ச்சி ஒவ்வொரு ஆண்டும் அப்படியே இருக்கும் என்று சொல்வது பொருளாதாரம் படித்தவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத ஒரு தத்துவம். ஏனென்றால் இந்த வருஷத்திலே இருக்கிற 10 என்ற அளவு 15-ஆகவே வளரும் என்ற அவசியம் இல்லை. 10 என்பது 8-ஆகக் கூடக் குறையலாம். ஏதோ எங்களுடைய காலத்தில் நீங்கள் ஏற்படுத்திய 30,000 பம்ப் செட்டுகள் 20,000-மாகக் குறையாமல் 42,000-மாக அதிகமாகி யிருப்பதை வளர்ச்சி என்பதாலேதான் சொல்கிறோம் என்பதை எடுத்துச் சொல்லத்தான் நான் குறக்கிட்டேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்தபடியாக இந்தியாவிலேயே புகை வண்டித் தொடர் இல்லாத ஒரே மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம்தான் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்குள்ள மக்களுக்கு வசதியாக 'அவுட்-ஏஜன்சி' இருந்தது. இந்த அரசாங்கம் பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கிய காரணத்தால், இந்த 'அவுட் ஏஜன்சிகள்' போய் விட்டன. இதன் காரணமாக எங்களுக்கு எத்தனிதமான வசதியும் இல்லாமல் போய் விட்டது. இந்த 'அவுட்-ஏஜன்சி' வசதி விவசாய மக்களுக்கு அவசியம் இருக்க வேண்டும். இப்போது மக்கள் பிரயாணம் செய்வதற்கும் தங்கள் பொருள்களை பாரச்சல் அனுப்புவதற்கும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவசரமாக . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த 'அவுட் ஏஜன்சி' முறைக்குப் பதிலாக இப்பொழுது ரயில்வே இலாகாவினரோடு ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ளப்பட்டது. ஆகவே இனி எந்தத் தொல்லையும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : ரொம்ப மகிழ்ச்சி. நான் அடிக்கடி சொல்லி வருவது என்னவென்றால், இந்த அரசாங்கம் 'அவுட் ஏஜன்சி' பற்றி ஒரு முடிவு எடுத்த பின்னால் தேசிய மயமாக்கி இருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்பதுதான் என்பதை கூட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முதலிலே தனியார் துறையினரின் பேருந்துகள் அங்கே ஓடிக் கொண்டிருக்கும்போது ரயில்வே ஏற்படுத்துவது என்பது முடியாத காரியம். ஆகவே, முதலிலே தேசியமயமாக்கி விட்டுத்தான் அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய இயன்றது. அதுதான் இயலக் கூடியது.

திரு. ஜார். பொன்னப்ப நாடார் : அமுலுக்கு வரும் என்பது எப்போது என்பதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் பதில் கூறுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு வாரத்திற்குள்ளாகத் தான் ஒப்பந்தம் ஆகியிருக்கிறது. விரைவிலே ஒப்பந்தம் நிறைவேறும்.

[1968 பிப்ரவரி 12]

திரு. வ. ஜார்ஜ் : தலைவர் அவர்களே, மகிழ்ச்சியானதுதான். ஆனால், அங்கு டிரெயின் தொடர்பு கூட வரவேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் மட்டும் அல்ல, இந்தியாவிலுள்ள பல கோடி மக்களும் அதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களில் நான்காவது திட்டமாக இது ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்னால் ஒரு நாள் இந்த மன்றத்திலே பதில் சொல்லும்போது குறிப்பிட்டார்கள். எனவே நான் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு நான்காவது திட்டமாக 'பிரையாரிடி' போட்டதை, முதல் திட்டமாக எடுத்துக் கொள்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்தியாவிலேயே 'டிரெயின்' அற்ற மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம்தான். அங்கு மத சார்பாகவும், சரித்திர சார்பாகவும் பல நாடுகளிலிருந்து மக்கள் வருகிறார்கள். எனவே டிரெயின் தொடர்புக்கு, 'பர்ஸ்டு' பிரையாரிடி என்ற அளவில் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இவ்வளவு மகிழ்ச்சி தருவதற்குப் பதிலாக மேலும் வருத்தம் தருகின்ற தகவலைத் தருவதற்கு நான் வருத்தப்படுகிறேன். நீங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் இதே நேரத்தில் ஏற்கனவே உள்ள சில ரயில்வேக்களை எல்லாம் அவர்கள் எடுத்து விடுவதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அதை எடுக்கக் கூடாது என்று நான் மத்திய அரசினை வலியுறுத்திக் கேட்டிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினரும் வலியுறுத்த வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. கே. வினாயகம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆஃப் இன்பர்மேஷன், சார். இன்று காலையிலே வந்த செய்தியிலிருந்து, மத்திய சர்க்கார் இப்படியெல்லாம் ஏற்கனவே இருக்கிற பாதைகளைக் கலந்துதான் பரிசோதிக்கப் போகிறோமே தவிர, எடுக்கப் போவதில்லை என்று உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்திருக்கிறதே அது முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்ததை விட ஆதாரபூரவமான தகவல் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. ரயில்வே அமைச்சர் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் எழுதி இருக்கிறார்கள்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட இந்த விஷயத்திலே, கட்சி வேறுபாடு இல்லை. இது மக்கள் பிரச்சினை. ஆகவே, எல்லோரும் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

உலகத் தமிழ் மாநாட்டைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார்கள். அது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். ஆனால், அதற்கு வசூல் பண்ணினார்களே, அந்தக் கணக்குகளை, இந்த அவையின் மேசைமீது வைக்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. வ. ஜார்ஜ்]

கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி வசூல் செய்வதற்குக் கையாண்ட முறை என்ன என்பது பற்றியும் ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டு விரும்புகிறேன். திருநெல்வேலி ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசிலிருந்து ஒரு லாரிக்கு ஒப்பிட்னஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி நான்கு நாட்கள் கழிந்தவுடன், 'தமிழக மாநாட்டிற்கு நீங்கள் ரூ. 300 கொடுக்க வேண்டும்' என்று கடிதம் வந்தது. இரண்டு நாட்களில் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டிருந்தது. ஆனால் அந்த லாரி உரிமையாளர் உடனடியாகச் செல்லவில்லை. இரண்டு நாட்களில் அவருக்கு ஒரு மெமோ, அதுவும் ஸைக்ளோஸ்டைல்ட் மெமோ வந்தது, 'தங்களுடைய லாரியில் ப்ரேக் சரியில்லை, உடனே வண்டியை அலுவலகத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும்' என்றும், 'அதைச் சோதனை போட வேண்டும்' என்றும் ஒரு சைக்ளோஸ்டைல்ட் மெமோ வந்தது. ஆகவே, இந்த முறையில் பொதுமக்களிடமிருந்து வருத்தி, நிணிக் கப்பட்டு, வசூல் செய்திருக்கிறது. அந்தக் கணக்குகளை, அந்தத் தொகைகள் செவ்வனே செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அவையினருக்குக் காட்ட, அவை முன்வைக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : உலகத் தமிழ் மாநாட்டை இந்த அரசு நடத்தவில்லை. அந்த மாநாட்டை நடத்துவதற்கென்று, ஒரு தமிழ் மொழி ஆராய்ச்சிக் குழு பணியாற்றிவருகின்றது. அதன் சார்பிலே, சென்ற ஆண்டு, கோலாலம்பூரிலே ஒரு மாநாடு நடந்தது. அப்படி நடந்த மாநாட்டிற்குச் சென்றிருந்த, அப்போதைய முதல் அமைச்சர், இந்த ஆண்டு இங்கே நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார்கள். அந்த முறையில், அந்தக் குழு நடத்திய மாநாட்டிற்கு இந்த அரசு உறுதுணையாக, ஆதரவாகப் பணியாற்றியது. ஆக, அந்தக் குழு, தமிழக அரசு ஆக இரண்டு நிறுவனங்களமாக, பல்வேறு குழுக்களை அமைத்து மாநாடு நடைபெற்றது. நல்லது, கெட்டது என்று பார்க்கும் போது, தமிழக அரசே முழுக்க முழுக்க நடத்திற்று என்று பெருமையாகச் சொல்வதானாலும், அல்லது குறை கான வேண்டும் என்று சொல்வதானாலும், அதிலே இன்னொரு குழுவும் இருந்திருக்கிறது என்பதையும் இணைத்துக் கொள்வது நல்லது.

வசூல் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். வசூலித்த முறை சில இடங்களில் நிர்ப்பந்தத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள் மக்கள் என்று ஆதாரங்களையும் காட்டினார்கள். நிர்ப்பந்தத்திற்கு இன்னிணை காரியங்கள் இருந்தது என்று தெரிந்தால், கண்டிப்பான விசாரணையை நாங்கள் மேற்கொள்ளத் தயங்கவில்லை. ஆனால், காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வசூலிப்பது பற்றி நன்றாகத் தெரியும். 20 வருஷ காலமாக நன்றாகத் தெரியும். சில அதிகாரிகள், பழைய பழக்கத்திலிருந்து இன்னும் விடுபடாமல் இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால், நண்பர் நாங்களாக ஏதோ 748-ம் நம்பர் லாரியைப் பிடித்து, முன்னுறு ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு வெளியிலே விடுங்கள் என்று உத்தரவு போட்டோம் என்று கருதிக்கொண்டு பேசியிருப்பார்கள் என்றால், அது தவறு.

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை] [1968 பிப்ரவரி 12]

இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களுக்கு அதிகாரிகள் வசூலுக்குச் செல்லும்போது, வசூலில் நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமானால், நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 'மகிழ்ச்சி, நாங்கள் கூட வந்திருந்தோம்' என்று, ஆகவே, அவர்கள் அதிகாரிகளோடு நல்ல முறையிலே ஒத்துழைத்து இருந்தால், நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது. ஒன்று மட்டும் உறுதியாகச் சொல்லலாம். சென்ற அரசு காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த நிர்ப்பந்தங்கள் குறைக்கப் படுவதற்கு இந்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது, இனியும் மேற்கொள்ளும்.

கணக்குகளை மேசை மீது வைக்க வேண்டும் என்று உறுப்பினர் கேட்டார்கள். அதற்கான சட்ட மன்ற விதிமுறைகளை நான் பார்க்கவில்லை. மேசை மீது வைக்கப்பட்ட வேண்டுமென்றால், இந்த அரசு மட்டும் செய்யக் கூடிய காரியமாக இருந்தால், மேசைமீது வைக்கப்படலாம். ஆனாலும், நிச்சயமாக கணக்குகள் வெளியிடப்படும். அது மட்டுமல்ல, ஆடிட் பரிசோதனை செய்யப்பட்டு வெளியிடப்படும். அப்படி வந்த பிறகு, கணக்கு வராததற்குக் கற்பனையாகப் பேசிய பேச்சுக்கள் கற்பனையாய், கார்புய், வெறுங்கூற்றுப் முடியும் என்பதை நாடு அப்பொழுது அறிந்துகொள்ளும். அப்படிக்கணக்குகளை வெளியிட, அதற்கான முறைகளில் அவற்றை ஒழுங்குப்படுத்த குழுக்கள் பணியாற்றி வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, என் போன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழ் மாநாட்டிற்கு உதவியளிக்க, வசூலுக்குக் கோரியிருந்தால், நிச்சயமாக நாங்கள் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்திருப்போம். எங்களிடம் கோரப்படாதது மட்டுமல்ல, விழாவிற்கு அழைப்புக்கூட அனுப்பாத அவல நிலைமைதான் இருந்தது என்று அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : நம்முடைய கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், வசூல் நிலைமைபற்றிக் குறிப்பிட்டு, எங்களைக் கேட்டிருந்தால், நாங்களும் ஈடுபட்டிருப்போம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். கேட்டிருந்து, ஈடுபடாததை--சொல்ல வேண்டாம் என்றிருந்ததைச் சொல்ல வேண்டிய அவசியத்தை ஏற்படுத்தவில்லையென்றால், சொல்லவே மாட்டேன்--குறிப்பிட வேண்டும். கம்பர் சிலைக்கு வசூல் செய்ய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் முயற்சி எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அதற்காக அவர்கள் தனியாக நிதி திரட்டாமல், மாவட்டக் கலெக்டர் வசூல் செய்திருந்த நிதியிலிருந்து கம்பர் சிலைக்கு என்று ரூ. 25,000 ஒதுக்கிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள் என்று சொல்லவில்லை. தனியாக வசூல் செய்யாமல், இருந்த நிதியிலிருந்து ஒதுக்கிக் கொண்டார்கள். ஆகவே, நாங்கள் உங்களைக் கேட்டால் என்ன நடக்கும் என்பதற்கு இந்த ஒரு உதாரணம் போதும் என்று கருதுகிறேன்.



1968 பிப்ரவரி 12]

திரு. வ. ஜார்ஜ்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் 20 வருஷ காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி என்ன ஏற்பட்டது. ஆரம்பித்ததெல்லாம் கைத்தொழில்கள்தானே என்றார்கள். அவற்றால் நாட்டிற்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்ற முறையில் பேசினார்கள். உண்மையிலேயே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கூட்டுறவு ஆலைகள் இருப்பதை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள் போலும். ஆனால், அந்தக் கைத்தொழில்களை லாபத்திற்காக வைக்கவில்லை என்கிற பொருளாதார உண்மையைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வேலை வாய்ப்பின்மையைப் போக்கி, வேலை வாய்ப்புக்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று முக்கிய குறிக் கோளைக் கொண்டு அன்றைய அரசாங்கம் கைத்தொழில்களை ஆதரித்து வந்தது, இன்றைக்கும் ஆதரிக்கிறது. ஆனால் லாபகரம் என்று இல்லை. அதில் லாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்க்க ஒன்றும் இல்லை.

எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் பேசும்போது, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பதவியை விட்டபோது, 300 கோடி கடன் வைத்து விட்டு, 400 கோடிக்கு ஆஸ்திகளையும் விட்டுச் சென்றதால் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொன்னார்கள். பொருளாதாரத் துறையில் எந்த ஸ்தாபனமாக இருந்தாலும், அஸெட்ஸ் அண்ட் லிபிலிட்டிஸ் என்று போட்டு, லிபிலிட்டிசை விட அஸெட்ஸ் அதிகமாக இருந்தால் ஸ்தாபனம் நியாயமாக இயங்குகிறது என்று பொருள்படும். அதனால் கடன் தொல்லையால் கஷ்டப்படுகிறது என்று பொருள் இல்லை. கடந்த அரசாங்க பட்ஜெட்டிலும் கூட திவால் ஆகிவிட்டது என்று ஒன்றும் அறிக்கைகளில் வெளியிடப்படவில்லை. அரசாங்கம் ஆஸ்திகளோடு இருப்பதாகத்தான் சொல்லப்பட்டது. 300 கோடி ரூபாய் கடன்களை எப்படி நிவர்த்திப்பது என்று கேட்டார்கள். அதே நேரத்திலே வருஷம் ஒன்றுக்கு 110 கோடி ரூபாய் அளவில் வருமானம் வருகிறது என்பதையும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மீண்டும் அதையும் அதிகரித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, கடன் ஒன்றும் தீர்க்க முடியாத பளு இல்லை.

பல திட்டங்களுக்கும் மத்திய சர்க்கார் உதவி கொடுக்கவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள், வருந்தினார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே, மத்திய சர்க்கார் வெளிநாடுகளில் பிச்சை கேட்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நண்பர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள், மத்திய சர்க்கார் வேண்டுமென்றே கொடுக்காமல் இல்லை; இல்லா மையால்தான் என்கிற அடிப்படையையாவது ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று பிச்சை எடுக்கிறது என்று சொல்லும்போது, அதனிடம் இல்லாமையைத்தான் அது காட்டுகிறது என்பதை உணரவேண்டும். அப்படிப் பேசுவது, அவர்களுடைய அடிப்படை வாதத்தையே மறந்துவிட்டுப் பேசுவதாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிடம் நிதி வசதி அதிகமாகக் குறிந்திருப்பது போலவும், அதை மாநில சர்க்காருக்குப் பகிர்ந்து அளிக்காதது போலவும், அதற்காக ஆட்சி முறையையே கூடத் திருத்தியமைக்க வேண்டும்

[திரு. வ. ஜார்ஜ்]

[1968 பிப்ரவரி 12]

என்று வாதாடும் நிலையில், மத்திய சர்க்காருக்குப் பணம் இல்லை. அவர்கள் பிச்சை எடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது, அவர்களுடைய வாதத்தையேகூடப் பலப்படுத்துவதாக அமையவில்லை என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

கொள்முதல் விலையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது, “காங்கிரஸ்காரர்கள் வைத்த கொள்முதல் விலையைத்தான் நாங்கள் கொடுக்கிறோம், அதைக் கூட்ட வேண்டிய தேவை இல்லை” என்று குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் சர்க்கார் கொள்முதல் விலையை எத்தனை வருஷங்களுக்கு முன்னால் வைத்தது என்பதை நண்பர் மறந்து விட்டார்போலும். அதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட விலைவாசி ஏற்றத்திற்காக அரசாங்க ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படி அதிகரிக்கப்படவில்லையா? அதுபோலவே, நாமும் நமது கொள்முதல் விலையை அதற்குத் தக்கபடியாக அதிகரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மொழிப் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பேசும்போது, காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கொள்கை இல்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கொள்கை இருக்கிறது என்று உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் நான், அவைத் தலைவர் அவர்களின் அனுமதியுடன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை எப்படி இருக்கிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். “Madras Information” என்னும் வெளியீட்டின் டிசம்பர் மாத இதழில், நான்காம் பக்கத்தில், “Our language policy” என்ற தலைப்பில் நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் உரையொன்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரை என்னிடம் இருக்கிறது. அதை இங்கே படித்துக் காட்டுவதானால் நீண்ட நேரம் ஆகும். அந்த உரையில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் மும்மொழித் திட்டத்தை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு என்ன சொன்னார்கள்? “ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாகத் தமிழைப் போதனாமொழியாக வைப்பதற்கு ஐந்து வருஷங்கள் வேண்டும் என்று சில சாரர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால், இந்த அரசாங்கம் இதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. படிப்படியாகத்தான் செய்ய முடியும்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதே அரசாங்கம், நான்கு மாதங்களுக்குள்ளே, தமிழைப் போதனை மொழியாக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன என்பது எனக்குப் புலப்படவில்லை.

மொழிக் கொள்கையில் நாம் எடுத்துக்கொண்ட முடிவு என்ன? ஆங்கிலமும் தமிழும்தான் படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, பொது மக்கள் மத்தியில் ஏதோ தமிழுக்கும் இந்திக்கும் போட்டி நடப்பதாக விளம்பரப்படுத்தி வருகிறார்கள். தமிழுக்கும் இந்திக்குமா போட்டி? இந்திக்கும் ஆங்கிலத்திற்கும் அல்லவா போட்டி? அந்தப் போட்டியில் நமக்கு என்ன நன்மை? ஆங்கிலமும் இந்தியும் இரண்டுமே ஆரிய மொழிகள். தமிழ் திராவிட மொழி.



1968 பிப்ரவரி 12] [திரு. வ. ஜார்ஜ்]

திராவிடக் கழகத்தின் கொள்கைப்படிப் பார்த்தால்கூட, இரு ஆரிய மொழிகளுக்கும் இடையே நடக்கும் போட்டியிலே நாம் எதற்காகப் பங்கெடுக்க வேண்டும்? எனவேதான் நான் கூறுகிறேன் மாணவர்களுடைய உரிமைக்காகவும், மக்களுடைய உரிமைக்காகவும் நாம் “ஆங்கிலம் அல்லது இந்தி” என்ற முறையில், மாணவர்களுடைய விருப்பம்போல் படிக்க வசதி செய்துவிட்டால் சரித்திரம் பின்னர் முடிவு கூறும், எந்த முறையில் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று. அந்த முறையிலே விட்டுவிட்டால் உசிதமாக இருக்கும். அதற்காக அரசியல் கட்சிகள் சேர்ந்து ஒரு கூட்டு மாநாடு நடத்தி முடிவு செய்வது சாலச் சிறந்தது என்ற முறையில் அதை நான் வரவேற்கிறேன். இத்துடன் நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

**மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை :** ஒரு ‘க்ளாரிபிகேஷன்’. கொள்முதல் விலை காங்கிரஸ் அரசாங்கம் பல வருஷங்களுக்கு முன்னாலே நிர்ணயித்தது தானே? இப்பொழுது காலம் எவ்வளவோ மாறியிருக்கிறது. இப்பொழுது கொள்முதல் விலையை அதிகப்படுத்த வேண்டாமா? என்று கனம் உறுப்பினர் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி டில்லியிலே கூடிய உணவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டிலே யோசிக்கப்பட்டு, இந்திய உணவு அமைச்சரும் திட்டக் கமிஷன் தலைவரும், இப்பொழுது கொடுக்கின்ற கொள்முதல் விலை நியாயமானது. இதை அதிகப்படுத்த தேவையில்லை என்பதை அறிவித்துவிட்டார்கள் என்பதை அவருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) :** கனம் உறுப்பினர் திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் பேசுகின்ற போது, மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் நடைமுறைக் கேள்வியொன்றை எழுப்பினார்கள். அதற்கான எனது முடிவைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

உறுப்பினர் திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் பேசியபோது, “ஸ்ரீவைகுண்டம் உறுப்பினர்” என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார். “ஸ்ரீவைகுண்டம் உறுப்பினர்” என்பது பேரவைத் தலைவரையே குறிக்கும். அவரைக் குறிப்பிட்டுப் பேசச் கூடாது என்று “May's Parliamentary Practice” 336-ஆம் பக்கத்திலும் கூறியிருக்கிறது எனவே, அவ்வாறு பேசியதைச் சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைக் கைக் குறிப்பிலிருந்து அகற்றிவிடும்படி, அதாவது “Expunge” செய்யும்படி, 235-வது விதியின்படி கட்டளையிடுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

**திரு. கரு. சாம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் :** பாயின்ட் ஆர்டர் இன்ஸ்பர்மேஷன். ஸ்ரீவைகுண்டம் உறுப்பினர் என்றால், அவர் இங்கு அமைச்சராக இருக்கலாம், அல்லது இங்கு சட்டசபைச் சபாநாயகராக இருக்கலாம். ஆனால், அவர் பேசினதைத்தான் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்களே தவிர . . .

[1963 பிப்ரவரி 12]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்த ராஜன்) : இது நடைமுறைக் கேள்வி அல்ல.

பிற்பகல் 2-05 இந்த அளவோடு இன்று பேரவை ஒத்திவைக்கப்படுகிறது. நாளை காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

## 7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

### A. Statutory Rules and Orders.

\* 1. Notification issued with G.O. Ms. No. 1819, Revenue, dated the 18th October 1967, making certain amendments to the Rules 5 and 20 of the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Rules, 1965. [Laid on the Table of the House under section 50 (5) of the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 27 of 1963).]

\* 2. Notification issued with Reference No. 92102/66-F6, dated the 18th July 1967, extending certain provisions of the Madras Municipalities Act, 1920 and rules specified in the schedule of the notification to the entire area of Tiruttani Town Panchayat in Chingleput District from 1st August 1967. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

\* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 1121, Revenue, dated the 22nd June 1967, appointing the 1st day of the August 1967 as the date on which the provisions of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 shall come into force in the inam estates specified in the schedule of the notification. [Laid on the Table of the House under section 73 (5) of the Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 23 of 1963).]

\* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 562, Education, dated the 17th April 1967, approving the list of all the parks and play-fields set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Tiruchirappalli Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]

\* 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 311, Education, dated the 2nd March 1967, approving the list of all parks, play-fields and open spaces set out in the schedule of the notification in the area within the jurisdiction of the Chidambaram Municipal Council. [Laid on the Table of the House under section 14 (3) of the Madras Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959 (Madras Act 26 of 1959).]